วารสารยางพารา
PARA RUBBER BULLETIN

ปีที่ 43 ฉบับที่ 1 เดือน ตุลาคม 2564 - มกราคม 2565

บทความที่น่าสนใจ

การติดตามการระบาดของโรคใบร่วงยางพาราด้วยเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ

การยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วยมาตรฐาน GAP ของกลุ่มเกษตรกรทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- สถานการณ์ยางพารา
- ข่าวสารงานวิจัยยาง
- สรุปข่าวสารยางพารา

สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย

สร้างความเป็นเลิศด้านงานวิจัย เพื่อเป็นองค์กรแห่งความรู้ นำสู่การสร้างนวัตกรรมด้านการผลิตยางพารา

สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย

วารสารยางพารา

บรรณาธิการบริหาร

ดร.กฤษดา สังข์สิงห์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยยาง

บรรณาธิการ/ผู้จัดการสื่อสิ่งพิมพ์

ดร.วิทยา พรหมมี หัวหน้ากองวิจัยและพัฒนาการผลิตยาง สถาบันวิจัยยาง

กองบรรณาธิการ

สถาบันวิจัยยาง

ดร. ฐิตาภรณ์ ภูมิไชย์
นายเกษตร แนบสนิท
นายนิโรจน์ รอดสม
นางภรภัทร สุชาติกูล
นางอารมณ์ โรจน์สุจิตร
นางสาวรัชนี รัตนวงศ์
ดร. ปิยะนุช ปิยะตระกูล
ดร. ชัชมณฑ์ แดงกนิษฐ์ นาถาวร

ฝ่ายเศรษฐกิจยาง

นางสาวอธิวีณ์ แดงกนิษฐ์
นายวิญญู โครมกระโทก

ฝ่ายอุตสาหกรรมยาง

ดร.นภาวรรณ เลขะวิพัฒน์
นางสาวพัชรินทร์ ศรีวารินทร์
นางปรีดิ์เปรม ทัศนกุล

วารสารยางพาราเป็นวารสารของสถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย บทความ ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการผลิตยางพาราทั้งระบบ (ต้นน้ำ กลางน้ำ และ ปลายน้ำ) เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการยางแห่งประเทศไทยทั้งภายในและภายนอก ได้แก่ ผู้บริหารและพนักงานการยางแห่งประเทศไทย เกษตรกร สถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบกิจการยาง สถาบันการศึกษา และสถาบันวิจัย นำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนพัฒนา และจัดการสวนยางให้มีประสิทธิภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของประเทศ

กำหนดพิมพ์เผยแพร่ ปีละ 3 ฉบับ (ฉบับที่ 1 เดือนตุลาคม-มกราคม ฉบับที่ 2 เดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม และฉบับที่ 3 เดือนมิถุนายน-กันยายน) ผลงานทางวิจัย บทความ ข่าวสาร หรือ ความคิดเห็นในวารสารนี้เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน กองบรรณาธิการสถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทยไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย

เปิดรับผลงานเผยแพร่ โดยจัดส่งต้นฉบับในกระดาษ A4 ผลงานทางวิชาการ ความยาวไม่เกิน 10 หน้ากระดาษ ข่าวสาร หรือความคิดเห็น ความยาวไม่เกิน 2 หน้ากระดาษ พิมพ์โดยใช้ Front TH SarabunPSK ขนาด 16 สำหรับภาษาไทย และ Time New Roman ขนาด 11 สำหรับภาษาอังกฤษ ภาพหรือตารางประกอบให้แยกกับส่วนของเนื้อหา (ถ้ามี)

ส่งผลงานเผยแพร่ มาที่กองบรรณาธิการ กองวิจัยและพัฒนาการผลิตยาง สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย อาคาร 50 ปี ชั้น 5 เลขที่ 67/53 ถนนบางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กทม.ฯ 10700 เบอร์โทรศัพท์ : 02-4246832 หรือ 02-4332222 ต่อ 537 หรือ E-mail : rprd2561@gmail.com พร้อมทั้งระบุชื่อและนามสกุลจริง สถานที่ติดต่อและเบอร์โทรศัพท์มายังบรรณาธิการเพื่อพิจารณา ผลงานที่ได้รับการพิจารณากองบรรณาธิการจะเป็นผู้ติดต่อและแจ้งให้ทราบและขอสงวนสิทธิ์ในการแก้ไขและจะไม่ส่งต้นฉบับที่ไม่ได้รับการพิจารณาคืน

สารบัญ

01 **บทบรรณาธิการ**

02 **บทความวิชาการเฉพาะสาขา**

02 การติดตามการระบาดของโรคใบร่วงยางพาราด้วยเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ

12 การยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วยมาตรฐาน GAP ของกลุ่มเกษตรกรทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

22 **สถานการณ์ยางพารา**

32 **ข่าวสารงานวิจัยยาง**

35 **สรุปข่าวสารยางพารา**

40 **สาระน่ารู้ "รู้รอบยางพารา"**

44 **แนะนำเอกสารวิชาการ**

46 **รอบรั้ว กยท.**

บทความที่น่าสนใจ

การติดตามการระบาดของโรคใบร่วงยางพาราด้วยเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ

การยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วยมาตรฐาน GAP ของกลุ่มเกษตรกรทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สถานการณ์ยางพารา

สรุปข่าวสารยางพารา

สาระน่ารู้ "รู้รอบยางพารา"

บทบรรณาธิการ

โรคใบร่วงชนิดใหม่ในยางพาราระบาดหนักในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างของประเทศไทย หลังจากที่พบการระบาดขยายเป็นวงกว้างในพื้นที่ประเทศอินโดนีเซียและมาเลเซีย โดยได้แพร่กระจายเข้ามาระบาดในพื้นที่ปลูกยางแถบจังหวัดชายแดนรอยต่อกับประเทศมาเลเซีย เนื่องจากมีสภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน คือ ร้อนชื้นและฝนตกชุก ลักษณะอาการจะปรากฏบนใบยางแก่ ทำให้ใบแก่ร่วงเป็นจำนวนมาก อาการใบร่วงที่เกิดจากเชื้อราชนิดนี้ จะส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตน้ำยาง เนื่องจากใบยางที่ร่วงลงมากกว่าร้อยละ 90 อย่างไรก็ตาม เมื่อพบการระบาด การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) ก็มิได้เพิกเฉย ด้วยการเร่งลงพื้นที่ เพื่อตรวจสอบและหาแนวทางการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

เทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วยมาตรฐาน GAP (Good Agriculture Practices) เป็นหนึ่งในเทคโนโลยีที่ประสบความสำเร็จ ที่ได้รับการยอมรับในระดับโลก โดยใช้หลักปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี เริ่มตั้งแต่การดูแลสวนยางก่อนและหลังเปิดกรีด การกรีดยางที่ถูกวิธี การผลิตยางก้อนถ้วยคุณภาพดี และการขนส่งยางก้อนถ้วยไปยังจุดรวบรวมยาง ด้วยการผลิตยางก้อนถ้วยคุณภาพดีนี้ จะทำให้เกษตรกรได้รับความเป็นธรรมในการซื้อขาย เนื่องจากเป็นที่เชื่อถือและได้รับการยอมรับจากผู้ซื้อ ทำให้สามารถขายได้ในราคาที่สูงขึ้น

ด้วยปัญหาราคายางที่ตกต่ำ รัฐบาลจึงได้วางแผนระยะยาว โดยมีเป้าหมายที่จะลดพื้นที่ปลูกยางลงให้เหลือ 18.4 ล้านไร่ และเพิ่มผลผลิตเป็น 360 กิโลกรัมต่อไร่ในปี 2579 อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากสถานการณ์ยางพาราของประเทศไทยในรอบ 10 ปีที่ผ่านมากลับพบว่า พื้นที่ปลูกยางรวมของประเทศมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้น แต่ผลผลิตต่อไร่กลับมีแนวโน้มที่ลดลง ซึ่งตรงกันข้ามกับแนวทางที่ได้จัดวางไว้ เนื่องจากปัญหาที่สำคัญ คือ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การขาดแคลนแรงงานจากสถานการณ์โควิด อุปสรรคต่อการกรีดยางที่เกิดจากฝนตกชุกบริเวณแหล่งผลิตยางพาราที่สำคัญ และโรคใบร่วงชนิดใหม่

ดร.วิทยา พรหมมี
บรรณาธิการ

การติดตามการระบาดของโรคใบร่วงยางพาราด้วยเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ

โดย กฤษดา สังข์สิงห์ และ ฐิตาภรณ์ ภูมิไชย์
สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย

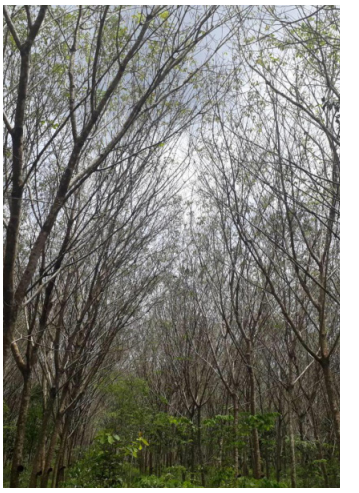

ตามที่มีการแพร่ระบาดของโรคใบร่วงชนิดใหม่ในยางพาราในเขตภาคใต้ มีรายงานการพบการระบาดใน 10 จังหวัด ได้แก่ นราธิวาส ยะลา ปัตตานี สงขลา สตูล ตรัง กระบี่ พังงา พัทลุง และสุราษฎร์ธานี รวมพื้นที่ระบาดสูงสุดในเดือนมีนาคม 2563 จำนวน 775,195 ไร่ หลังจากนั้นต้นยางพาราเข้าสู่การผลัดใบตามฤดูกาล โรคนี้ก็คลี่คลายไปกับใบที่ร่วงหล่น แต่เมื่อมีการแตกใบใหม่ก็พบการระบาดซ้ำในปีที่ 2 โดยข้อมูล ณ วันที่ 20 ตุลาคม 2563 พบการระบาดใน 8 จังหวัด ได้แก่ นราธิวาส ยะลา ปัตตานี สงขลา ตรัง พังงา พัทลุง และสุราษฎร์ธานี รวมพื้นที่ระบาด 79,462 ไร่ และมีแนวโน้มการระบาดเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการทราบสถานการณ์การระบาดอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว จึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการโดยเร่งด่วน ซึ่งเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศเป็นวิธีการที่สามารถนำมาใช้ในการคาดการณ์สถานการณ์เพื่อประเมินพื้นที่การเกิดโรคระบาดในยางพาราได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถติดตามพื้นที่ปลูกยางพาราที่ได้รับผลกระทบรายเดือนย้อนหลังเพื่อดูทิศทางของการระบาด และสามารถติดตามพื้นที่ปลูกยางพาราที่ได้รับผลกระทบจากใบร่วงเป็นรายเดือนทั้งในรูปแผนที่และข้อมูลในเชิงปริมาณ เป็นรายอำเภอ รายจังหวัดเพื่อสำรวจข้อมูลและแก้ปัญหาโรคระบาดชนิดใหม่ที่เกิดขึ้นในพื้นที่สวนยางพาราของเกษตรกรในเขตภาคใต้ โดยใช้ภาพถ่ายดาวเทียมเป็นข้อมูลที่แม่นยำเชื่อถือได้ ซึ่งตรงกับความต้องการของเกษตรกรที่ประสบปัญหาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการนำข้อมูลมาใช้ในการบริหารจัดการด้านการลดการระบาดและผลกระทบต่อผลผลิตที่เกิดจากโรคนี้ เพื่อให้เกษตรกรชาวสวนยาง

สามารถป้องกันและกำจัดโรคในยางพารา ลดการสูญเสียผลผลิตอันเกิดจากการระบาดของโรค รวมถึงการกำหนดมาตรการช่วยเหลือต่อไป

วิธีการดำเนินงาน

ข้อมูลที่ใช้ในการดำเนินงาน

ข้อมูลพื้นฐานเชิงพื้นที่ ได้แก่ ขอบเขตการปกครอง

ขอบเขตของพื้นที่ปลูกยางพารา โดยอ้างอิงข้อมูลพื้นที่ยืนต้นยางพาราของประเทศไทย ปี 2561 จากมติเห็นชอบของ 8 หน่วยงาน (ภาพที่ 1) ซึ่งประกอบด้วย (1) กรมพัฒนาที่ดิน (2) สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (3) กรมส่งเสริมการเกษตร (4) สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (5) การยางแห่งประเทศไทย (6) กรมป่าไม้ (7) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และ (8) สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) และปรับปรุงข้อมูลให้เป็นพื้นที่ปลูกจริง ณ ปัจจุบัน

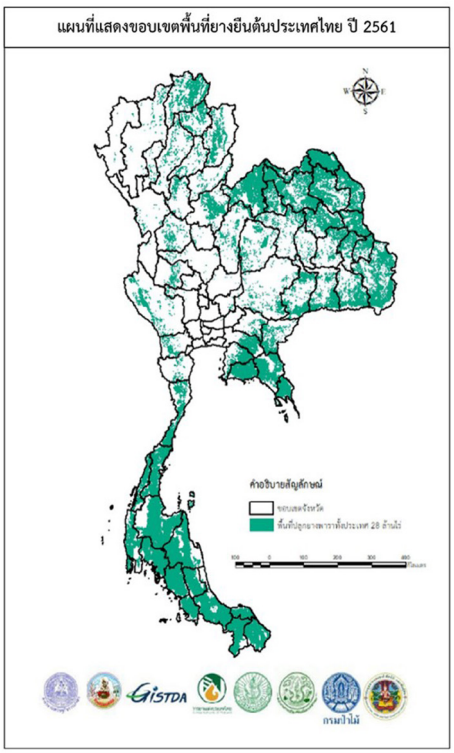

ภาพที่ 1 พื้นที่ยืนต้นยางพาราของประเทศไทย ปี 2561 จากมติเห็นชอบของ 8 หน่วยงาน

ข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม

การจัดทำข้อมูลพื้นที่ปลูกยางพาราใบร่วงในครั้งนี้ ได้พิจารณาเลือกใช้ข้อมูลภาพดาวเทียมที่บันทึกด้วยระบบ Passive เนื่องจากภาพดาวเทียมดังกล่าวสามารถนำมาแปลตีความและจำแนกประเภทข้อมูลด้วยสายตาได้เป็นอย่างดี รองรับการผสมแถบความถี่เพื่อสร้างภาพผสมสีเท็จ (False Color Composite) โดยข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียมที่ใช้ คือ Sentinel-2 ซึ่งเลือกใช้ข้อมูลจากระบบบันทึกภาพ Multispectral Instrument (MSI) และข้อมูลดาวเทียมดาวเทียม Landsat-8 เข้ามาช่วยในการวิเคราะห์พื้นที่ให้มีความถูกแม่นยำยิ่งขึ้น

ดาวเทียม Sentinel-2

ดาวเทียม Sentinel-2 เป็นดาวเทียมสำรวจทรัพยากร ได้เริ่มให้บริการข้อมูลเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2558 สร้างขึ้นโดย บริษัท Airbus Defence and Space ดำเนินการภายใต้การดูแลของ European Space Agency ปัจจุบันมีดาวเทียม 2 ดวง (identical) ทำการสำรวจเก็บข้อมูลร่วมกันคือ Sentinel-2A (launch 2015) และ Sentinel-2B (launch 2017) เป็นดาวเทียมที่มีวงรอบในการกลับมาถ่ายบริเวณเดิมทุกๆ 5 – 7 วัน โดยมีรายละเอียดเชิงพื้นที่สูง ตั้งแต่ 10 – 60 เมตร และมีช่วงคลื่นที่กว้างครอบคลุมการใช้ประโยชน์ตั้งแต่ 0.443 – 2.19 ไมโครเมตร มีการแบ่งช่วงคลื่นออกเป็น 12 ช่วงคลื่น สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้หลากหลายภารกิจ โดยด้านการเกษตรและภัยพิบัติ เช่น ตรวจสอบดัชนีพืชพรรณ การหาความสมบูรณ์ของพืช การหาปริมาณคลอโรฟิลล์และความชุ่มชื้นในใบ เป็นต้น นอกจากนี้ยังถูกพัฒนาขึ้นเพื่อรองรับ application ต่างๆ เช่น การเกษตร การสำรวจทรัพยากร การจัดการภัยพิบัติ การจัดการทรัพยากรน้ำ เป็นต้น (ข้อมูลจากสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ, 2560) ในการดำเนินงานนี้ใช้ข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม Sentinel-2 โดยคัดเลือกข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียมครอบคลุมพื้นที่ 14 จังหวัดภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง

นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และจังหวัดนราธิวาส จำนวน 17 scenes แสดงรายละเอียด Path-Row ที่ใช้ ดังภาพที่ 2

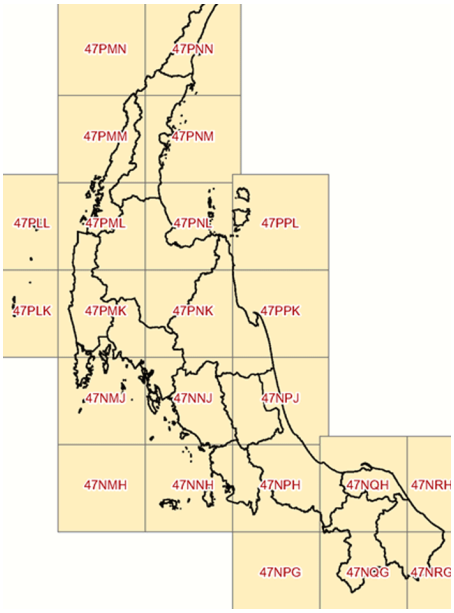

ภาพที่ 2 Path-Row ของดาวเทียม Sentinel-2

ดาวเทียม Landsat-8

ข้อมูลภาพถ่ายจากดาวเทียม Landsat-8 เป็นดาวเทียมสำรวจทรัพยากรธรรมชาติของประเทศสหรัฐอเมริกา ได้รับการพัฒนาโดยความร่วมมือ ระหว่างองค์การ NASA และ USGS (U.S. Geological Survey) ถูกส่งขึ้นสู่วงโคจรวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2556 โคจรซ้ำตำแหน่งเดิมทุกๆ 16 วัน ความกว้างของแนวถ่ายภาพ 185 กิโลเมตร ประกอบด้วยระบบบันทึกภาพ 2 ชนิด คือ Operation land Image (OLI) และ The Thermal Infrared Sensor (TIRS) จำนวน 11 ช่วงคลื่น ให้รายละเอียดจุดภาพช่วงคลื่น visible, NIR, SWIR 30 เมตร ช่วงคลื่น thermal 100 เมตร และ panchromatic 15 เมตร (สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ, 2560)

ข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม LANDSAT-8 โดยคัดเลือกข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียมครอบคลุมพื้นที่ดำเนินการ จำนวน 12 scenes แสดงรายละเอียด Path-Row ที่ใช้ (ดังภาพที่ 3)

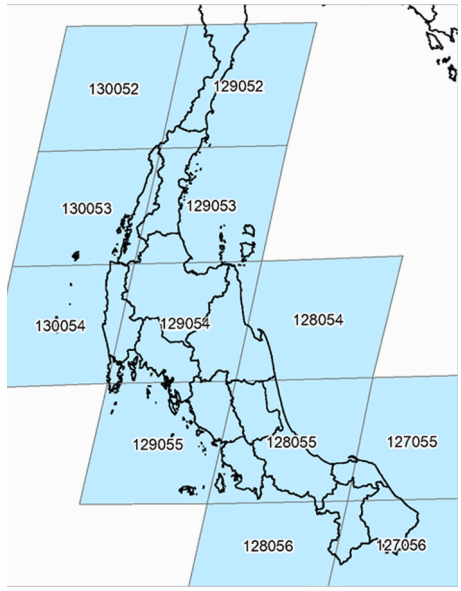

ภาพที่ 3 Path-Row ของดาวเทียม LANDSAT-8

ข้อมูลการสำรวจภาคสนาม

การสำรวจภาคสนามเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลแปลงเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากโรคใบร่วงยางพารา จำนวน 32 จุด โดยแสดงจุดสำรวจภาคสนาม ดังภาพที่ 4

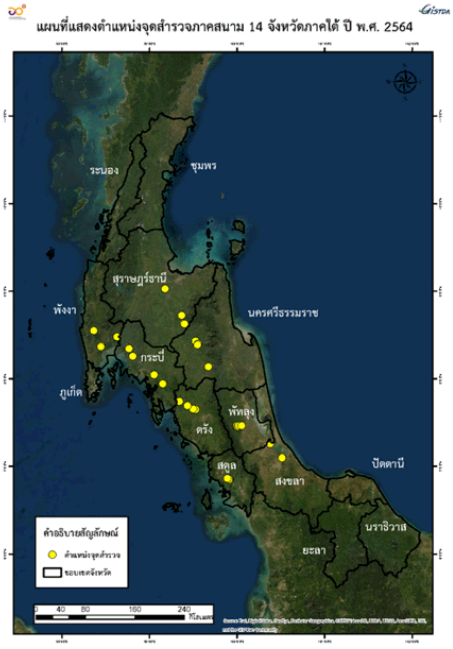

ภาพที่ 4 แผนที่แสดงตำแหน่งจุดสำรวจภาคสนาม 14 จังหวัดภาคใต้ ปี พ.ศ. 2564

ขั้นตอนการดำเนินงาน

การเตรียมข้อมูล (Pre–processing)

- ข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม Sentinel-2 ครอบคลุมพื้นที่ 14 จังหวัดภาคใต้ โดยเมื่อได้ภาพดาวเทียมตามพื้นที่ที่ต้องการแล้ว ทำกระบวนการ Resampling เพื่อปรับค่า pixel ของภาพให้มีค่าที่เท่ากันทุกแบนด์ โดยกำหนดให้เป็นค่า 10 เมตร ซึ่งแบนด์ที่นำมาใช้ ได้แก่ แบนด์ 5 แบนด์ 8 และแบนด์ 11 (ภาพที่ 5) โดยที่

แบนด์ 5 คือ ช่วงคลื่น Vegetation Red Edge เป็นช่วงคลื่นที่มีการดูดคลอโรฟิลด์สูง

แบนด์ 8 คือ ช่วงคลื่น NIR เป็นช่วงคลื่นที่เน้นปริมาณมวลชีวภาพและแนวชายฝั่งทะเล สามารถแยกแยะพืชพรรณออกจากวัตถุชนิดอื่นๆ ที่ไม่ใช่พืชพรรณได้เป็นอย่างดี

แบนด์ 11 คือ ช่วงคลื่น Short-wave Infrared เป็นช่วงคลื่นที่ดูลักษณะของพืชพรรณที่ผิดปกติ เช่น การขาดน้ำ การมีความผิดปกติในใบ เป็นต้น

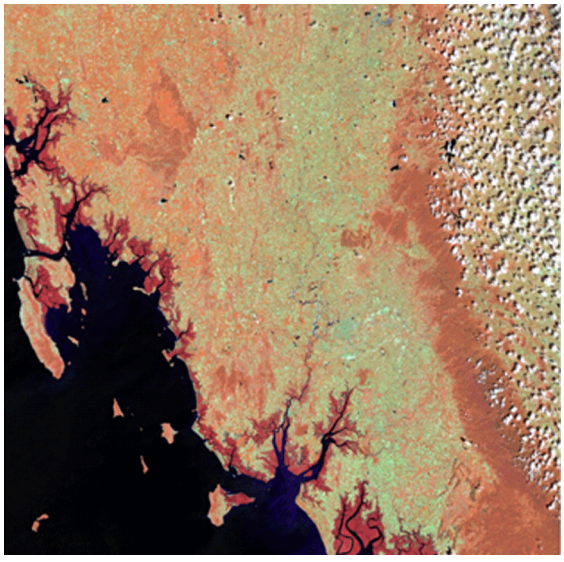

ภาพที่ 5 แสดงภาพสีผสม R-G-B แบนด์ 8-11-5 จาก Sentinel-2

- ข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม LANDSAT-8 ซึ่งแบนด์ที่นำมาใช้ ได้แก่ แบนด์ 4 แบนด์ 5 และแบนด์ 6 (ภาพที่ 6) โดยที่

แบนด์ 4 คือ ช่วงคลื่นสีแดง (RED) เป็นช่วงคลื่นที่มีการดูดคลอโรฟิลล์สูงมาก

แบนด์ 5 คือ ช่วงคลื่น Near Infrared (NIR) เป็นช่วงคลื่นที่สามารถแยกแยะพืชพรรณออกจากวัตถุชนิด

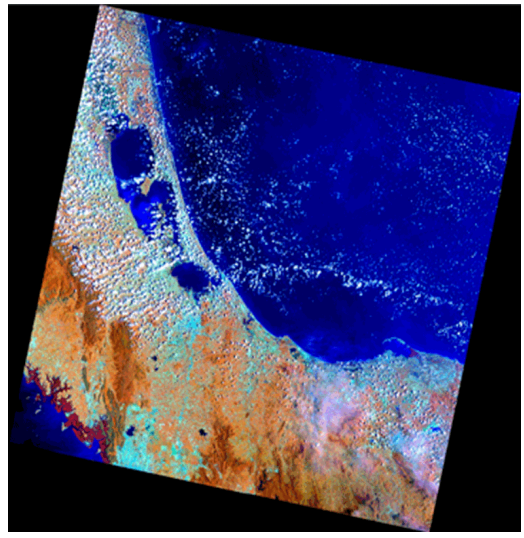

ภาพที่ 6 แสดงภาพสีผสม R-G-B แบนด์ 5-6-4 จาก LANDSAT-8

การสกัดพื้นที่ใบร่วงจากข้อมูลดาวเทียม

การสกัดพื้นที่ใบร่วงจากข้อมูลดาวเทียมในครั้งนี้ ใช้หลักการคอมพิวเตอร์ในการประมวลผล (Computer Assisted Approach) โดยใช้สมการ band math กำหนดสูตร คือ B1 GE(2600) and B1 LE(3300) และ B1 GE(2100) and B1 LE(2500) ในการสกัดค่ารายจุดภาพ (pixel) ของพื้นที่ที่เกิดใบร่วงจาก 2 ช่วงคลื่นหลัก ได้แก่ ช่วงคลื่น Near Infrared (NIR) และช่วงคลื่น Short Wave Infrared (SWIR) ของภาพถ่ายดาวเทียม Sentinel-2 เนื่องจาก NIR เป็นช่วงคลื่นที่สามารถแยกแยะพืชพรรณออกจากวัตถุชนิดอื่นๆ ที่ไม่ใช่พืชพรรณได้เป็นอย่างดี และ SWIR เป็นช่วงคลื่นที่ดูลักษณะของพืชพรรณที่ผิดปกติ เช่น การขาดน้ำ การมีความผิดปกติในใบ เป็นต้น

การสกัดค่าจุดภาพที่เห็นเป็นพื้นที่ใบร่วงของช่วงคลื่น NIR จะอยู่ในช่วง 2,600 – 3,300 และช่วงคลื่น SWIR ที่เห็นเป็นพื้นที่ใบร่วง จะมีค่าจุดภาพอยู่ในช่วง 2,100 – 2,500 ซึ่งแต่ละภาพจะมีค่าแตกต่างกันบ้างเล็กน้อย ขึ้นอยู่กับช่วงเวลาในการถ่ายภาพและลักษณะสภาพอากาศขณะถ่ายภาพ นอกจากนี้ยังใช้เทคนิคการแปลตีความด้วยสายตา (Visual Interpretation) ช่วยในการตรวจสอบ

การวิเคราะห์พื้นที่ใบร่วงยางพารา

ข้อมูลการสกัดพื้นที่ใบร่วงจากข้อมูลดาวเทียม 2 ช่วงคลื่นหลัก ได้แก่ ช่วงคลื่น Near Infrared (NIR) และช่วงคลื่น Short Wave Infrared (SWIR) ของภาพถ่ายดาวเทียม Sentinel-2 นำมาวิเคราะห์หาพื้นที่ใบร่วง โดยใช้สูตรการหาพื้นที่ซ้อนทับกันของพื้นที่ยางพาราใบร่วง คือ (NIR+SWIR) = พื้นที่ยางพาราใบร่วง

การวิเคราะห์พื้นที่ที่เกิดใบร่วงของยางพาราบริเวณที่อยู่ใต้เมฆ ในกรณีนี้เนื่องจากภาคใต้ของประเทศไทยเป็นพื้นที่ที่มีเมฆปกคลุมเกือบตลอดทั้งปี ทำให้บางช่วงเวลาไม่สามารถหาภาพถ่ายดาวเทียมที่ปลอดเมฆมาใช้ในการวิเคราะห์ได้ จึงทำให้ข้อมูลบริเวณนั้นขาดหายไป จะใช้ข้อมูลการวิเคราะห์พื้นที่ยางใบร่วงของเดือนก่อนหน้า มาใช้ในการดำเนินงาน

Post–processing: Accuracy Assessment

กระบวนการหลังการวิเคราะห์ข้อมูล และการประเมินความถูกต้องหลังการจำแนก โดยการสำรวจภาคสนาม และการสัมภาษณ์เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากโรคใบร่วงยางพารา

ผลการดำเนินงาน

การวิเคราะห์และจัดทำแผนที่โรคใบร่วงชนิดใหม่ของยางพารา

การวิเคราะห์พื้นที่ใบร่วงของยางพาราด้วยข้อมูลดาวเทียม ระหว่างเดือนกันยายน 2563 – มีนาคม 2564 ในพื้นที่ภาคใต้ของไทย จำนวน 14 จังหวัด ได้แก่ กระบี่ ชุมพร ตรัง นครศรีธรรมราช นราธิวาส ปัตตานี พังงา พัทลุง ภูเก็ต ยะลา ระนอง สงขลา สตูล และสุราษฎร์ธานี พบว่าการเกิดใบร่วงของยางพาราใน 14 จังหวัด ระหว่างเดือนกันยายน 2563 – มีนาคม 2564 คือ 520,391, 999,308, 1,194,605, 1,460,409, 1,435,824, 1,332,684 และ 1,014,116 ตามลำดับ ผลจากการวิเคราะห์พื้นที่การเกิดใบร่วงของยางพารา ในเดือนกันยายน 2563 มีพื้นที่ใบร่วง 520,391 ไร่ และจะมีพื้นที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งมีพื้นที่ใบร่วงสูงสุดในเดือนธันวาคม 2563 โดยมีพื้นที่รวม 1,460,409 ไร่ และหลังจากนั้นจะเริ่มลดลง จนกระทั่งในเดือนมีนาคม 2564 เหลือพื้นที่ใบร่วงที่ 1,014,116 ไร่ แสดงดังตารางที่ 1

จากการวิเคราะห์พื้นที่ใบร่วงของยางพาราในรายจังหวัด ระหว่างเดือนกันยายน 2563 – มีนาคม 2564 ส่วนใหญ่มีแนวโน้มการพบใบร่วงเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ จากเดือนกันยายน ไปจนถึงเดือนธันวาคม หลังจากนั้นจะมีพื้นที่ใบร่วงลดลงเรื่อยๆ ไปจนถึงเดือนมีนาคม ยกเว้นในจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่พบพื้นที่ใบร่วงสูงขึ้นเรื่อยๆ จากเดือนกันยายน 2563 – มีนาคม 2564 โดยมีพื้นที่ใบร่วงสูงสุดในเดือนมีนาคม คือ 427,467 ไร่ จังหวัดพัทลุง ภูเก็ต และ นครศรีธรรมราช มีพื้นที่ใบร่วงสูงสุดในเดือนพฤศจิกายน 2563 คือ 102,693 14,311 และ 177,453 ไร่ ตามลำดับ จังหวัดชุมพร นราธิวาส ปัตตานี ยะลา และสตูล มีพื้นที่ใบร่วงสูงสุดในเดือนธันวาคม คือ 120,815 157,110 40,031 209,300 และ 145,840 ไร่ ตามลำดับ จังหวัดกระบี่ ระนอง และสงขลา มีพื้นที่ใบร่วงสูงสุดในเดือนมกราคม คือ 58,596 36,361 และ 322,868 ไร่ จังหวัดตรัง มีพื้นที่ใบร่วงสูงสุดในเดือนกุมภาพันธ์ คือ 116,895 ไร่ และจังหวัดพัทลุง มีพื้นที่ใบร่วงสูงสุดในเดือนมีนาคม คือ 41,039 ไร่

สถานการณ์การระบาดของโรคในประเทศไทย ปัจจัยสำคัญที่ทำให้โรคแพร่ระบาดอย่างรวดเร็ว สันนิษฐานว่าน่าจะเป็นลมมรสุม ซึ่งในช่วงเดือนเดือนพฤษภาคม – ตุลาคม เป็นอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ขึ้นตะวันออกเฉียงเหนือผ่านภาคใต้ทางฝั่งทะเลอันดามัน จึงเป็นไปได้ที่จะพัดพาสปอร์ของเชื้อสาเหตุโรคใบร่วงที่กำลังระบาด ปะทะ

กับยางพาราที่อยู่ในพื้นที่สูงบนควนเขา ทำให้พบโรคระบาดในบริเวณนี้ก่อน จากนั้นโรคได้แพร่ลุกลามสู่พื้นที่ใกล้เคียงในลำดับต่อมา (อารมณ์, 2562)

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์พื้นที่ปลูกยางพาราที่ได้รับผลกระทบจากโรคใบร่วง 14 จังหวัด เดือนกันยายน 2563 ถึงมีนาคม 2564

จังหวัด	พื้นที่ปลูกยางพารา (ไร่)	พื้นที่ใบร่วง (ไร่)						
		กันยายน 2563	ตุลาคม 2563	พฤศจิกายน 2563	ธันวาคม 2563	มกราคม 2564	กุมภาพันธ์ 2564	มีนาคม 2564
กระบี่	883,214	16,234	21,289	35,679	43,943	58,596	54,939	32,194
ชุมพร	797,214	40,235	48,047	97,565	120,815	48,708	34,765	88,996
ตรัง	1,595,571	42,475	55,068	41,608	62,410	108,247	116,895	37,437
นครศรีธรรมราช	2,220,555	35,217	54,997	177,453	133,278	152,794	110,187	156,368
นราธิวาส	1,031,294	119,906	180,648	128,846	157,110	122,674	50,355	29,667
ปัตตานี	462,116	4,599	19,030	22,563	40,031	14,242	34,289	9,222
พังงา	642,330	18,045	32,478	102,693	89,772	75,778	18,084	9,792
พัทลุง	990,698	31,023	33,172	34,182	19,573	36,445	34,484	41,039
ภูเก็ต	73,166	3,566	6,693	14,311	12,478	10,424	6,368	943
ยะลา	1,315,230	55,450	187,821	113,342	209,300	109,633	68,772	31,801
ระนอง	410,549	10,481	17,237	27,046	27,102	36,361	24,608	16,617
สงขลา	2,246,425	57,348	172,214	173,367	183,124	322,868	320,653	114,818
สตูล	582,258	32,587	77,101	89,469	145,840	116,985	51,454	17,752
สุราษฎร์ธานี	2,772,906	53,207	93,495	136,481	215,633	222,071	406,830	427,467
ผลรวมทั้งหมด	**16,023,526**	**520,391**	**999,308**	**1,194,605**	**1,460,409**	**1,435,824**	**1,332,684**	**1,014,116**

หมายเหตุ พื้นที่ยางพาราใบร่วงที่วิเคราะห์ได้จากดาวเทียม อาจเกิดจากการเป็นโรคและการผลัดใบของยางพารา

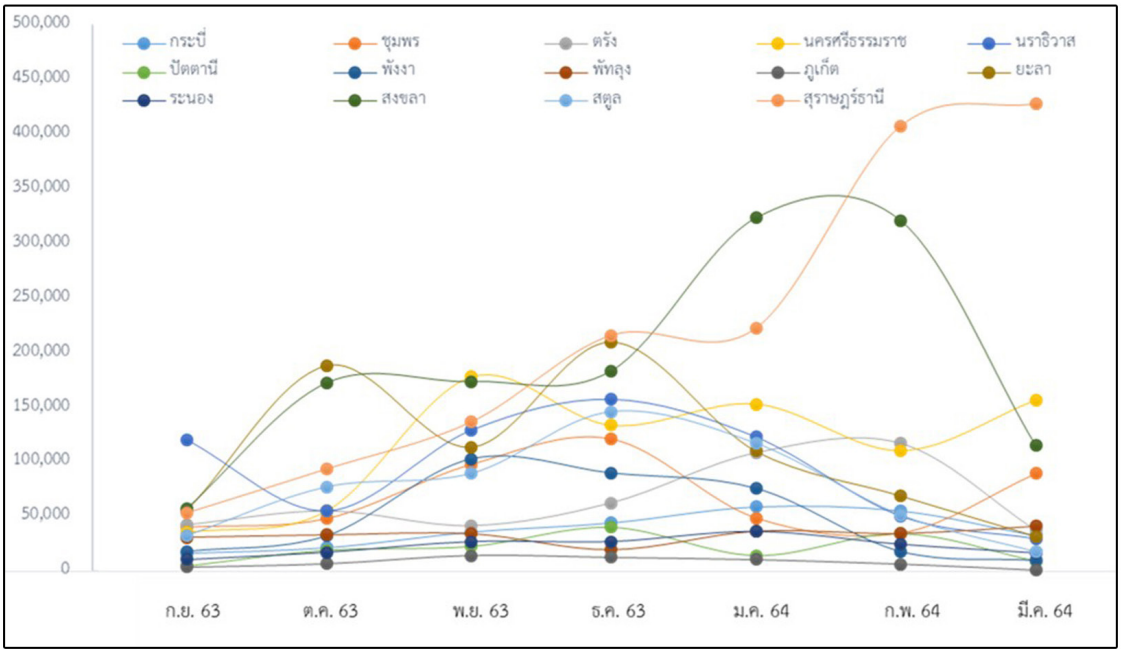

ภาพที่ 7 การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกยางพาราที่ได้รับผลกระทบจากโรคใบร่วง 14 จังหวัด เดือนกันยายน 2563 – มีนาคม 2564

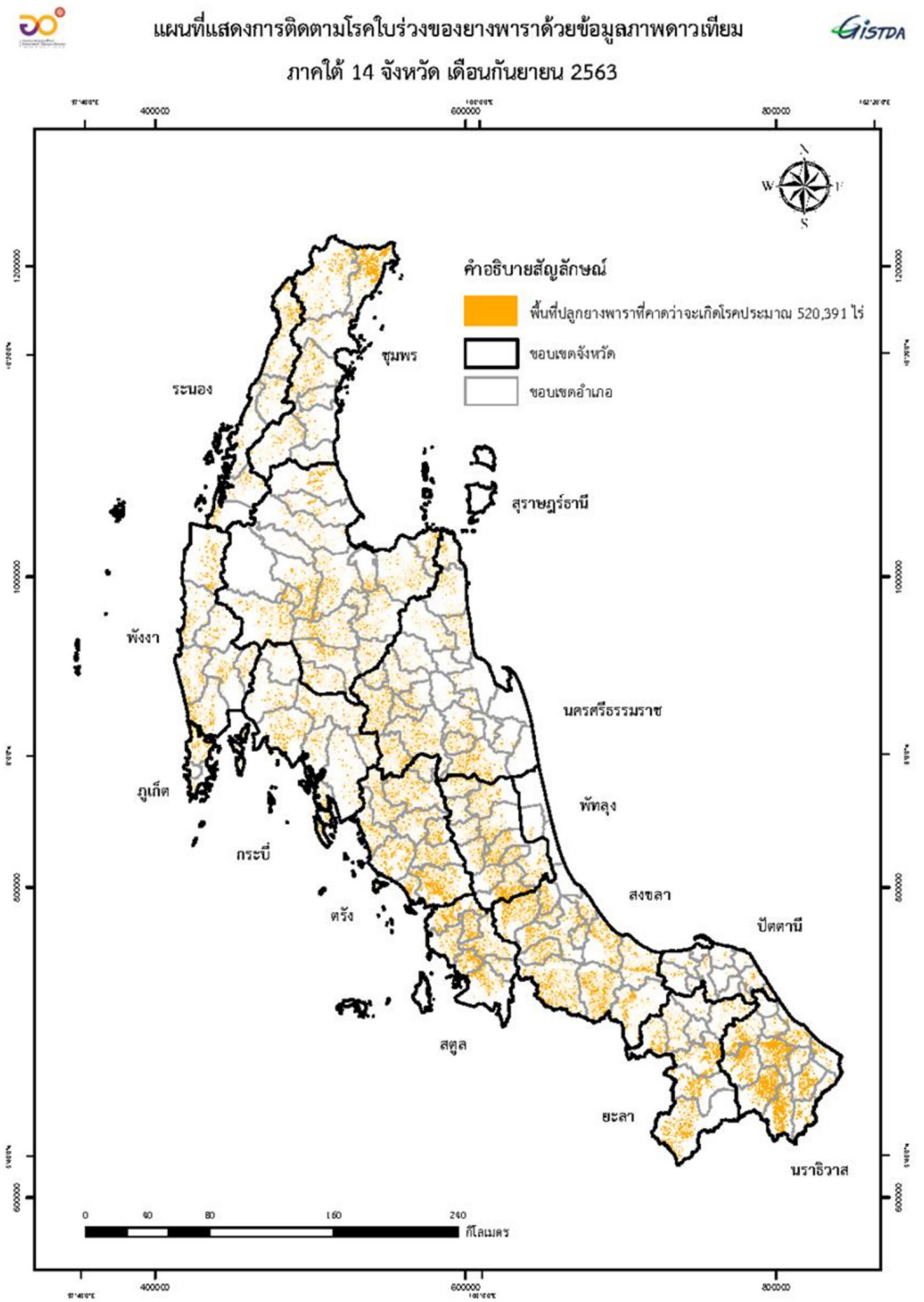

ภาพที่ 8 แผนที่แสดงการติดตามโรคใบร่วงของยางพาราด้วยข้อมูลภาพดาวเทียม ภาคใต้ 14 จังหวัด เดือนกันยายน พ.ศ. 2563

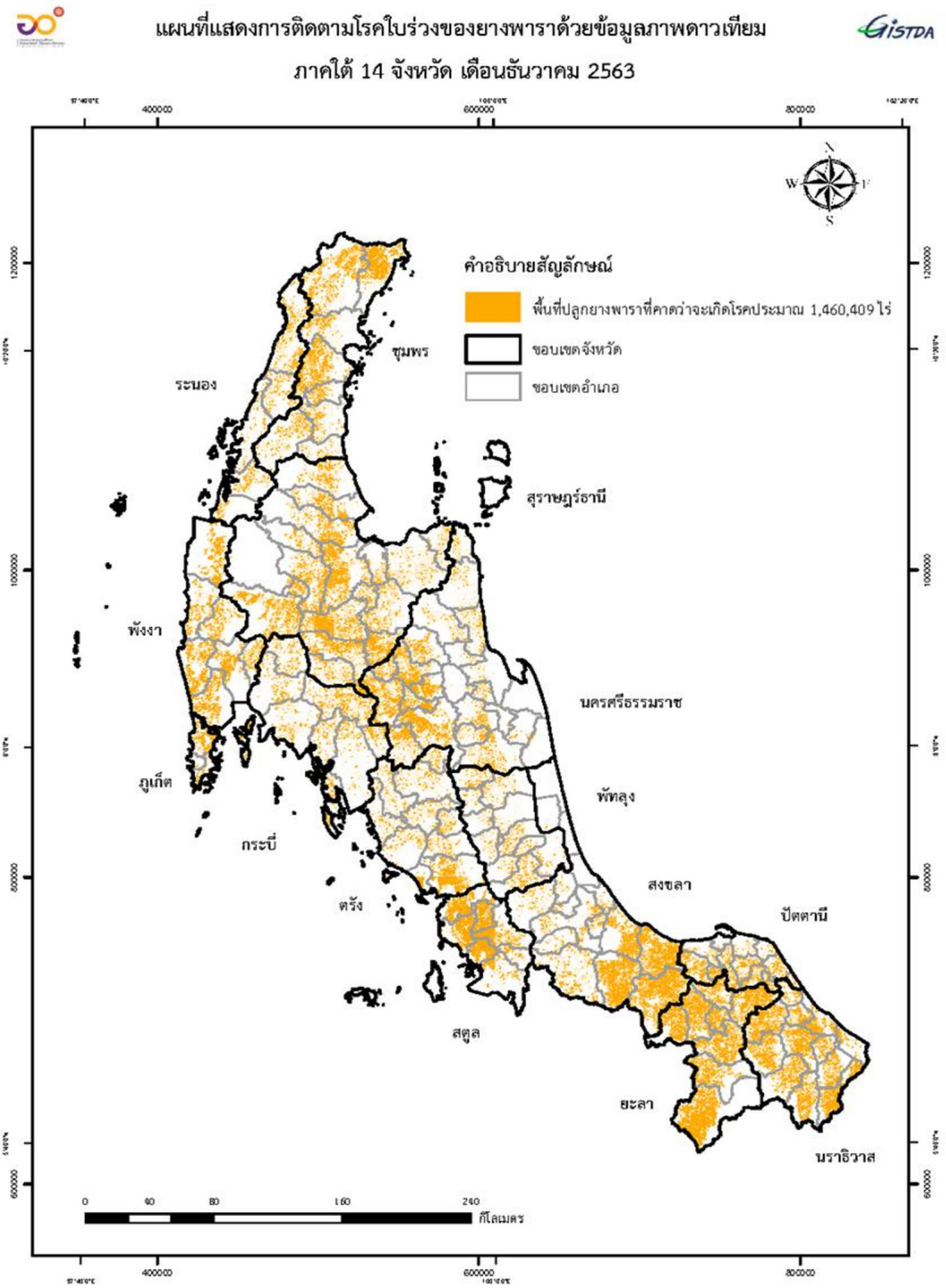

ภาพที่ 9 แผนที่แสดงการติดตามโรคใบร่วงของยางพาราด้วยข้อมูลภาพดาวเทียม ภาคใต้ 14 จังหวัด เดือนธันวาคม พ.ศ. 2563

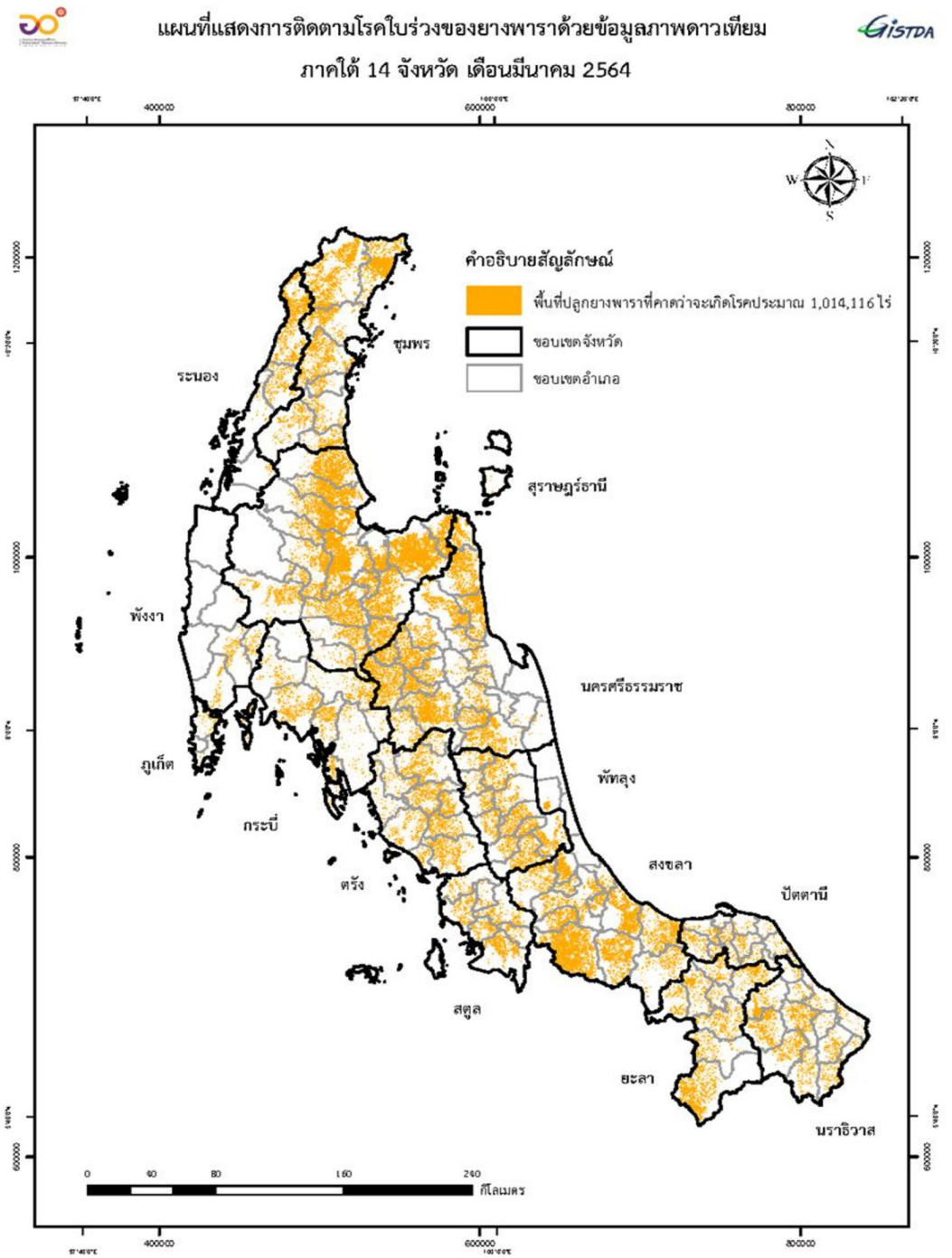

ภาพที่ 10 แผนที่แสดงการติดตามโรคใบร่วงของยางพาราด้วยข้อมูลภาพดาวเทียม ภาคใต้ 14 จังหวัด เดือนมีนาคม พ.ศ. 2564

ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากภาคใต้ของประเทศไทยเป็นพื้นที่ที่มีเมฆปกคลุมเกือบตลอดทั้งปี ทำให้ในบางพื้นที่ไม่สามารถหาภาพถ่ายดาวเทียมที่ปลอดเมฆมาใช้ได้ ซึ่งจะเป็นอุปสรรคในการวิเคราะห์

2. การวิเคราะห์ครั้งนี้ใช้ข้อมูลจากภาพถ่ายจากดาวเทียมเป็นหลัก และใช้ข้อมูลประกอบอื่น ได้แก่ ฐานข้อมูลยางพารากระทรวงเกษตรฯ และการออกสำรวจภาคสนาม จึงทำให้ผลการแปลมีความถูกต้อง น่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. รายงานผลการปรับปรุงเนื้อที่ยืนต้นยางพารา ปี 2563. กรุงเทพฯ : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ , 2564.

สำนักสำรวจดินและวางแผนการใช้ที่ดิน, กรมพัฒนาที่ดิน ส่วนวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดินที่ 1. การใช้เทคโนโลยี การสำรวจระยะไกล และระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์. กรุงเทพฯ : กรมพัฒนาที่ดิน, 2547.

อารมณ์ โรจน์สุจิตร. 2562. โรคใบร่วงชนิดใหม่ของยางพารา. ว.ยางพารา 40(4): 3-19.

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณ สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) ในการจัดทำแผนที่พื้นที่ใบร่วงในยางพารา และนางสาวนพวรรณ ด่านบำรุงตระกูล ผู้ช่วยนักวิจัย ในการช่วยประสานงานต่างๆ

การยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วยมาตรฐาน GAP ของกลุ่มเกษตรกรทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

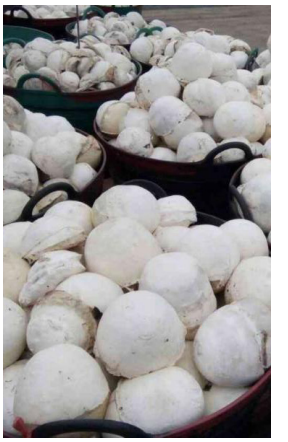

ปรีดิ์เปรม ทัศนกุล[1] สุชาดา ชูกำเนิด[2]

[1]นักวิทยาศาสตร์ 8 ศูนย์บริการทดสอบรับรองภาคใต้ ฝ่ายอุตสาหกรรมยาง การยางแห่งประเทศไทย

[2]นักวิทยาศาสตร์ ศูนย์บริการทดสอบรับรองภาคใต้ ฝ่ายอุตสาหกรรมยาง การยางแห่งประเทศไทย

การใช้เทคโนโลยีในการจัดการสวนยาง เป็นวิธีการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ในการปลูกยางพาราจนได้ผลิตที่คุ้มค่าต่อการลงทุน สามารถลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิต และคำนึงถึงสภาวะสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ ที่สอดคล้องกับการจัดการสวนยางอย่างยั่งยืนด้วยการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อมุ่งหวังให้สามารถเพิ่มผลผลิต เปิดกรีดได้เร็ว ไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในการรักษาระบบนิเวศวิทยา โดยหนึ่งในผลผลิตจากสวนยาง คือ ยางก้อนถ้วยที่นับเป็นทางเลือกหนึ่งของเกษตรกรนอกเหนือจากการจำหน่ายน้ำยางสด ซึ่งยางก้อนถ้วยนำไปแปรรูปได้เป็นยางแท่ง หรือยางเครป ที่สามารถนำไปผลิตเป็นล้อยางยานพาหนะได้เช่นเดียวกับยางแท่งหรือยางแผ่นรมควัน (ปรีดิ์เปรม, 2558) และตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับยางพาราเพื่อผลิตยางก้อนถ้วย (มกษ.5910-2563) มีข้อกำหนด 8 ข้อ คือ (1) พื้นที่ปลูก (2) วัตถุอันตรายทางการเกษตร (3) ปัจจัยการผลิต (4) การจัดการก่อนการเก็บเกี่ยว (5) การเก็บเกี่ยวและปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว (6) การขนส่ง (7) บุคลากร และ (8) การบันทึกข้อมูล

เทคโนโลยีจากพื้นฐานงานวิจัยที่ได้ศึกษาทดลองจนประสบผลสำเร็จ และได้ต่อยอดสู่ภาคปฏิบัติได้อย่างแท้จริง เป็นที่ยอมรับในระดับประเทศและระดับสากล ได้แก่ เทคโนโลยีการจัดการสวนยางอย่างยั่งยืน (สถาบันวิจัยยาง, 2556) เทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP (ปรีดิ์เปรม, 2556) การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับยางพาราเพื่อการผลิตยางก้อนถ้วย (มกษ.5910-2563) เทคโนโลยีการเพิ่มผลผลิต รวมทั้งเทคโนโลยีด้านอื่น เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีการจัดการข้อมูลขนาดใหญ่ (big data) ที่ทันสมัยตรวจสอบย้อนกลับได้ การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมจะช่วยให้เกษตรกรสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างการยอมรับ รวมทั้งการใช้สื่อเทคโนโลยีที่ง่าย เช่น วีดิโอ เพื่อใช้เป็นสื่อการสอนหรืออบรมเกษตรกรช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงกระตุ้น เกิดจินตนาการในการพัฒนาต่อยอดจากการปฏิบัติจริง มีความตั้งใจที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จ หรือเป็นสื่อในการถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยใช้ภาษาท้องถิ่นที่สื่อสารรู้เรื่องในกลุ่มเป็นการเฉพาะ จะทำให้เกษตรกรเกิดการยอมรับพร้อมที่จะเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง (action learning) การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP เพื่อประเมินกลุ่มเกษตรกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นแนวทางการในการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรหรือผู้ที่สนใจให้ปฏิบัติตามมาตรฐาน GAP ในการ

สร้างความยั่งยืน และส่งเสริมการผลิตให้ได้ยางก้อนถ้วยที่มีคุณภาพ ตรงมาตรฐานตามความต้องการของผู้ซื้อและผู้ใช้ยาง

วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์การยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วยมาตรฐาน GAP กลุ่มเกษตรกรทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยการเลือกกลุ่มเกษตรกรผลิตยางก้อนถ้วย จำนวน 6 กลุ่มละ 30 ราย รวม 180 ราย จากจังหวัดสุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี อำนาจเจริญ มุกดาหาร และนครพนม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ

(1) สร้างเครื่องมือแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ พื้นที่สวนยาง และการปลูกพืชผสมผสาน

(2) สร้างเครื่องมือการยอมรับเทคโนโลยีในการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ให้สอดคล้องกับการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับการผลิตยางก้อนถ้วย

2.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

(1) วิเคราะห์สถานภาพของกลุ่มเกษตรกรและประเมินการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วยมาตรฐาน GAP โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและแบบกึ่งโครงสร้าง ด้วยการสัมภาษณ์ สังเกต และตรวจเอกสารบันทึกข้อมูล

(2) หาความเชื่อมั่นของข้อมูล โดยเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิของการยางแห่งประเทศไทย จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความครบถ้วนและความสอดคล้องความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) กับเรื่องที่ศึกษาระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ แล้วทดสอบความเชื่อมั่นของเนื้อหา โดยหาค่าสัมประสิทธ์แอลฟาครอนบาค กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 กลุ่ม โดยค่าสัมประสิทธ์แอลฟาครอนบาคของข้อมูลทั้ง 8 ข้อ มีค่า 0.63-0.93 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ในการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นกรณีที่เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลเพื่ออธิบายผลการยอมรับ 8 ข้อกำหนดหลักตามมกษ. 5910-2563 ใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบลิเคิร์ท สเกล (Likert Scale) คือ น้อยที่สุด (1.00–1.80) น้อย (1.81–2.60) ปานกลาง (2.61–3.40) มาก (3.41–4.20) และมากที่สุด (4.21–5.00)

3.2 การทดสอบสมมติฐาน ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ด้วยวิธีการของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) แบบมาตราส่วนประมาณค่าความสัมพันธ์ 5 ระดับ คือ ไม่มีความสัมพันธ์ (0.00) มีความสัมพันธ์กันน้อยมาก (0.01-0.20) น้อย (0.21-0.50) ปานกลาง (0.51-0.80) และมาก (0.81-1.00) วิธีการทำให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (Independent t-test) และวิธีการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance: One-Way ANOVA)

ผลการวิจัย

ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกษตรกรที่ผลิตยางก้อนถ้วยทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 180 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 59.52 มีอายุระหว่าง 44 - 45 ปี ร้อยละ 46.43 ระดับการศึกษาขั้นประถมศึกษา ร้อยละ 59.52 รายได้รวมของครัวเรือนต่อปี 50,000 - 100,000 บาท มีพื้นที่สวนยางขนาดเล็กไม่เกิน 10 ไร่ ร้อยละ 56.55 สอดคล้องกับงานวิจัยของดวงกมล และคณะ (2558) ที่เกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่สวนยางขนาดเล็ก เกษตรกรส่วนใหญ่ปลูกพืชผสมผสานร้อยละ 85.12 สะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของเกษตรกรที่

ต้องมีรายได้เสริมเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ส่วนข้อมูลด้านการกรีดยางสอดคล้องตามคำแนะนำมาตรฐาน GAP คือ กรีดครึ่งต้น กรีด 2 วัน เว้น 1 วัน ร้อยละ 61.31 และเจ้าของสวนกรีดยางเอง เนื่องจากการที่มีสวนยางขนาดเล็กและจะดูแลสวนยางเองทั้งหมด นอกจากนี้ยังมีปัญหาจากการขาดแคลนแรงงาน รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของอัญญาณี และคณะ (2556) ที่พบว่าแรงงานหายาก นอกจากนี้เกษตรกรส่วนใหญ่ผลิตยางก้อนถ้วยจำนวน 6 มีดกรีด เป็นไปตามคำแนะนำการผลิตยางก้อนถ้วย GAP สะท้อนให้เห็นว่า นอกจากเกษตรกรจะสามารถจำหน่ายยางได้เร็วขึ้นเดือนละ 3 ครั้ง ดีกว่าที่จะกรีดถึง 8 มีดกรีด เนื่องจากเดือนหนึ่งจำหน่ายยางได้เพียง 2 ครั้งเท่านั้น อีกทั้งยังทำให้เกษตรกรถูกกดราคาลดลงอีกด้วย สำหรับผลผลิตยางก้อนถ้วยที่ผลิตได้เฉลี่ยเดือนละ 101 - 500 กิโลกรัม และยางก้อนถ้วยสามารถนำไปจำหน่าย ณ กลุ่มรวบรวมยางถึง ร้อยละ 87.50 เนื่องจากเกษตรกรมีความมั่นใจว่ามีวัตถุดิบที่มากเพียงพอที่จะสามารถต่อรองในเรื่องปริมาณเนื้อยางแห้งและด้านราคากับพ่อค้าคนกลางได้ ถึงแม้ว่าจะไม่ทราบปริมาณเนื้อยางแห้งที่แน่นอน ก็ตาม สะท้อนให้เห็นถึงความมั่นใจในการได้รับความไว้วางใจในการบริหารจัดการกลุ่มเกษตรกร

การยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP

1. เกษตรกรส่วนใหญ่มีการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านบุคลากร รองลงมาคือ ด้านการเก็บเกี่ยวและปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว ด้านการขนส่ง ด้านปัจจัยการผลิต ด้านการบันทึกข้อมูล ด้านวัตถุอันตรายทางการเกษตร และด้านการจัดการก่อนการเก็บเกี่ยว ตามลำดับ ส่วนที่ยอมรับเทคโนโลยีในระดับมาก คือ ด้านพื้นที่ปลูกยาง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับการยอมรับเทคโนโลยีต่อปัจจัยด้านการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ของกลุ่มเกษตรกรทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (n = 180)

ปัจจัยด้านการผลิตยางก้อนถ้วย GAP	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการยอมรับเทคโนโลยี
1. พื้นที่ปลูก	**4.08**	**0.85**	**มาก**
1.1 พื้นที่ที่ใช้ในการปลูกยางพาราต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	4.16	0.87	มาก
1.2 พื้นที่ปลูกควรเป็นที่ราบความลาดชันไม่เกิน 35 องศา หากมีความลาดชันเกิน 15 องศา ให้ทำเป็นขั้นบันได	3.95	0.85	มาก
1.3 ดินมีค่าความเป็นกรด-ด่างที่มี pH 4.5 – 5.5	4.02	0.85	มาก
1.4 ความลึกหน้าดินไม่น้อยกว่า 1 เมตร น้ำไม่ท่วมขัง	4.17	0.84	มาก
2. วัตถุอันตรายทางการเกษตร	**4.22**	**0.79**	**มากที่สุด**
2.1 ให้ใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตรตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร	4.16	0.89	มาก
2.2 ผู้ปฏิบัติงานต้องมีความรู้ในการใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตรที่ถูกต้องเหมาะกับวัชพืชและศัตรูพืช	4.28	0.69	มากที่สุด
3. ปัจจัยการผลิต	**4.35**	**0.69**	**มากที่สุด**
3.1 ให้ใช้ต้นพันธุ์ตามคำแนะนำของหน่วยราชการ และมีหลักฐานแสดงแหล่งที่มา	4.35	0.71	มากที่สุด
3.2 ให้ใช้ปุ๋ยที่ขึ้นทะเบียนกับกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	4.30	0.72	มากที่สุด
3.3 เลือกใช้มีดกรีดยางให้เหมาะสมกับความหนาของเปลือกต้นยางพารา	4.36	0.64	มากที่สุด
3.4 อุปกรณ์สำหรับรองรับและรวบรวมน้ำยางต้องเหมาะกับการปฏิบัติงานและไม่ชำรุด	4.38	0.69	มากที่สุด
4. การจัดการก่อนการเก็บเกี่ยว	**4.22**	**0.79**	**มากที่สุด**
4.1 จัดทำรหัสแปลงปลูก และข้อมูลประจำแปลงปลูก	4.24	0.86	มากที่สุด
4.2 มีแผนการจัดการในแปลงปลูก	4.20	0.79	มาก
4.3 อนุรักษ์ดิน	4.22	0.81	มากที่สุด
4.4 บำรุงดิน	4.28	0.78	มากที่สุด
4.5 มาตรการควบคุมและกำจัดวัชพืช ให้อยู่ในระดับที่ไม่เสียหายต่อการเจริญเติบโตของต้นยางพารา	4.27	0.74	มากที่สุด
4.6 สำรวจการเข้าทำลายของศัตรูพืชในแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ	4.17	0.72	มาก
4.7 ให้ใช้ระบบการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสานที่เหมาะสม เพื่อลดการใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร	4.14	0.85	มาก
5. การเก็บเกี่ยวและปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว	**4.43**	**0.69**	**มากที่สุด**
5.1 สำรวจจำนวนต้นยางพาราที่จะเริ่มกรีดยางได้ เพื่อใช้วางแผนการกรีดยาง	4.39	0.72	มากที่สุด
5.2 ต้นยางพาราที่จะเปิดกรีด ต้องมีขนาดของเส้นรอบวงไม่ต่ำกว่า 50 ซม. วัดที่ความสูง 150 ซม. จากระดับพื้นดิน	4.50	0.65	มากที่สุด

ตารางที่ 1 ระดับการยอมรับเทคโนโลยีต่อปัจจัยด้านการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ของกลุ่มเกษตรกรทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (n = 180) (ต่อ)

ปัจจัยด้านการผลิตยางก้อนถ้วย GAP	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการยอมรับเทคโนโลยี
5.3 ต้นยางที่เปิดกรีดมีขนาดสม่ำเสมอไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนต้นทั้งหมดในแปลงปลูก	4.32	0.73	มากที่สุด
5.4 ระบบกรีดยางตามคำแนะนำของสถาบันวิจัยยาง	4.45	0.74	มากที่สุด
5.5 ทำรอยแบ่งเส้นหน้าและหลังในแนวดิ่งจากรอยกรีดปีละครั้ง มีความยาวไม่น้อยกว่า 30 ซม.	4.44	0.65	มากที่สุด
5.6 ระดับมุมกรีดได้ระดับ ลาดชัน 30 องศา	4.48	0.63	มากที่สุด
5.7 เมื่อเปิดกรีดหน้าใหม่ กรีดที่ระดับความสูง 150 ซม. จากระดับพื้นดินในแนวระนาบ	4.44	0.67	มากที่สุด
5.8 การกรีดแต่ละครั้งความสิ้นเปลืองเปลือก หนาไม่เกิน 2 มิลลิเมตร โดยไม่ทำให้เกิดบาดแผล	4.22	0.77	มากที่สุด
5.9 ลวดรัดต้นที่วางถ้วยยาง แข็งแรงไม่ผุหรือหัก	4.38	0.73	มากที่สุด
5.10 ใช้กรดฟอร์มิก (formic acid) ในการจับตัวยาง	4.57	0.65	มากที่สุด
5.11 กรดฟอร์มิกทำให้เจือจาง 3% ถึง 5% โดยปริมาตร เพื่อทำให้น้ำยางจับตัวเป็นก้อน	4.56	0.66	มากที่สุด
5.12 มาตรการป้องกันไม่ให้ยางก้อนถ้วยปนเปื้อน หรือมีสิ่งแปลกปลอม ในถ้วยรองรับน้ำยาง	4.32	0.77	มากที่สุด
5.13 ผลิตยางก้อนถ้วยไม่เกิน 6 มีดกรีด เพื่อให้ได้เนื้อยางคุณภาพสม่ำเสมอ	4.44	0.69	มากที่สุด
5.14 เก็บและบรรจุยางก้อนถ้วยในภาชนะหรือวัสดุรองรับที่สะอาด ป้องกันการปนเปื้อนสิ่งแปลกปลอมได้	4.47	0.62	มากที่สุด
5.15 ดูแลรักษาอุปกรณ์และภาชนะบรรจุที่ใช้ในการเก็บเกี่ยวให้สะอาดและมีสภาพพร้อมใช้งาน	4.48	0.67	มากที่สุด
6. การขนส่ง			
6.1 ส่วนบรรทุกยางก้อนถ้วยของยานพาหนะต้องมีวัสดุรองพื้นเพื่อป้องกันไม่ให้เชรั่มไหลเปื้อนในขณะขนส่ง	4.41	0.77	**มากที่สุด**
7. บุคลากร			
7.1 ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการอบรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี	4.45	0.70	**มากที่สุด**
8. การบันทึกข้อมูล	**4.23**	**0.82**	**มากที่สุด**
8.1 การใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร ระบุชนิด ปริมาณ และวันที่ใช้	4.16	0.85	มาก
8.2 ต้นพันธุ์ (ระบุพันธุ์และแหล่งที่มา)	4.29	0.84	มากที่สุด
8.3 ปุ๋ย (ระบุชนิด/สูตร อัตราการใช้ และวันที่ใช้	4.32	0.78	มากที่สุด
8.4 แผนการจัดการในแปลงปลูก และแผนการเก็บเกี่ยว	4.23	0.81	มากที่สุด
8.5 ต้องบันทึกข้อมูลปริมาณผลผลิตต่อรอบการจำหน่าย และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	4.15	0.82	มาก

2. การทดสอบสมมติฐาน

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ที่แตกต่างกันต่อการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ของกลุ่มเกษตรกร สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยใช้วิธีการของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แสดงได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ต่อการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ของกลุ่มเกษตรกร (n = 180)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ปัจจัยด้านการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับผลิตยางก้อนถ้วย GAP	การยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP		
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
พื้นที่ปลูกยาง (X_1)	0.66*	0.00	ปานกลาง
วัตถุอันตรายทางการเกษตร (X_2)	0.61*	0.00	ปานกลาง
ปัจจัยการผลิต (X_3)	0.77*	0.00	ปานกลาง
การจัดการก่อนการเก็บเกี่ยว (X_4)	0.82*	0.00	มาก
การเก็บเกี่ยวและปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว (X_5)	0.84*	0.00	มาก
การขนส่ง (X_6)	0.72*	0.00	ปานกลาง
บุคลากร (X_7)	0.78*	0.00	ปานกลาง
การบันทึกข้อมูล (X_8)	0.88*	0.00	มาก
ค่าเฉลี่ย	**0.76***	**0.00**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ที่แตกต่างกันต่อการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP โดยการทดสอบค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) พบว่าค่า Sig.(2-Tailed) เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ปัจจัยด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน GAP มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ของกลุ่มเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.76 โดยแสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง สามารถจำแนกความสัมพันธ์ตามรายข้อได้ดังนี้

2.1.1 ด้านพื้นที่ปลูกยาง มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ของกลุ่มเกษตรกรในทิศทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.66 นั่นคือ พื้นที่ปลูกยางพาราที่เหมาะสมและมีระบบการจัดการที่ดีจะทำให้ผลผลิตที่ได้สูง เกิดความคุ้มค่า ส่งผลให้เกษตรกรยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชนารถ (2556) ที่กล่าวว่าสภาพพื้นที่ สมบัติทางกายภาพและทางเคมีของดิน สภาพอากาศที่เหมาะสม และปริมาณน้ำที่เพียงพอ มีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตต่อต้นยางพาราโดยตรง

2.1.2 ด้านวัตถุอันตรายทางการเกษตร มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ของกลุ่มเกษตรกรในทิศทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.61 นั่นคือ เกษตรกรมั่นใจว่าการใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตรตามคำแนะนำ จะทำให้มีความปลอดภัยต่อการปฏิบัติงาน และไม่กระทบต่อสุขภาพ ส่งผลให้เกษตรกรยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญาณิศา (2561) ที่พบว่าคุณภาพชีวิตและสุขภาพส่งผลต่อคุณภาพชีวิตเกษตรกรชาวสวนยางพาราในจังหวัดเชียงรายผู้ผลิตยางพาราก้อนถ้วย

2.1.3 ด้านปัจจัยการผลิต มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ของกลุ่มเกษตรกรในทิศทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.77 นั่นคือ การเลือกใช้ปัจจัยการผลิตที่ถูกต้อง เลือกพันธุ์ยางที่เหมาะสม เลือกใช้ปุ๋ยที่ได้มาตรฐาน และมีการจัดเตรียมอุปกรณ์การผลิตที่เหมาะกับการปฏิบัติงาน ทำให้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและทำให้ได้ผลผลิตที่คุ้มค่า ส่งผลให้เกษตรกรยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพรสน และคณะ (2563) กล่าวว่าการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้เกษตรกรได้รับผลผลิตที่ดีตามศักยภาพของพันธุ์ยางเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้เกษตรกรมีรายได้เพียงพอ อีกทั้งการใส่ปุ๋ยจะส่งผลให้ยางได้รับผลผลิตสูงสุด

2.1.4 ด้านการจัดการก่อนการเก็บเกี่ยว มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ของกลุ่มเกษตรกรในทิศทางบวกในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.82 นั่นคือ การจัดทำแผนการปลูก มีการรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดิน และสำรวจการเข้าทำลายของศัตรูพืชที่อาจส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของต้นยางพารา ทำให้ได้ผลผลิตที่คุ้มค่าและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้เกษตรกรยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชนารถ (2556) ที่กล่าวว่า การจัดการธาตุอาหารที่เหมาะสมกับความต้องการของยางพาราเพื่อให้สามารถทราบระดับความต้องการของธาตุอาหารได้ก่อนและหลังปลูกได้อย่างถูกต้อง

2.1.5 ด้านการเก็บเกี่ยวและปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ของกลุ่มเกษตรกรในทิศทางบวกในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.84 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ นั่นคือ การใช้

ระบบและวิธีการกรีดยางที่เหมาะสม รวมทั้งใช้สารเคมีในการจับตัวยางอย่างถูกวิธีและมีวิธีป้องกันสิ่งแปลกปลอมลงในน้ำยาง ทำให้ได้ยางก้อนถ้วยที่สะอาด ยืดหยุ่นดี ได้ปริมาณยางตามที่พ่อค้าต้องการ ส่งผลให้เกษตรกรยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิศมัย (2563) ที่พบว่าหลักปฏิบัติการจัดการแปลงยางที่ดี เริ่มจากการกรีดยางที่ถูกวิธี มีวิธีการเปิดกรีดที่เหมาะสมตามคำแนะนำของสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร จะทำให้ได้ผลผลิตเพิ่มขึ้นและเป็นไปอย่างยั่งยืน

2.1.6 ด้านการขนส่ง มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ของกลุ่มเกษตรกรในทิศทางบวกในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.72 นั่นคือ การขนส่งยางก้อนถ้วยที่ดี โดยมีการใช้วัสดุรองพื้นที่ส่วนบรรทุกของยานพาหนะ ทำให้สามารถป้องกันน้ำเซรั่มไหลเปื้อนพื้นถนน ไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ใช้ถนนและสภาพแวดล้อม ส่งผลให้เกษตรกรยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีดิ์เปรม (2563) พบว่า หลักปฏิบัติทางการเกษตรดีที่เหมาะสม แนะนำให้ใช้วัสดุที่สะอาด ปิดมิดชิดบริเวณพื้นรถที่ใช้ในการขนส่งก้อนยางมายังจุดรวบรวมยาง เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการหกเรี่ยราดของน้ำเซรั่มในระหว่างการขนส่ง

2.1.7 ด้านบุคลากร มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ของกลุ่มเกษตรกรในทิศทางบวกในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.78 นั่นคือ ความรู้ที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับจากการอบรม GAP หรือหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาการจัดการสวนยางที่ดี เพิ่มผลผลิต ส่งผลให้เกษตรกรยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัชชารีย์ และคณะ (2561) พบว่า การส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตยางก้อนถ้วยคุณภาพดี ผู้ปฏิบัติงานควรฝึกอบรมการผลิตยางก้อนถ้วยมาตรฐาน GAP รวมทั้งการจัดทำแผ่นพับเพื่อให้เกษตรกรนำไปปฏิบัติเองได้

2.1.8 ด้านการบันทึกข้อมูล มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ของกลุ่มเกษตรกรในทิศทางบวกในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.88 นั่นคือ การบันทึกข้อมูลต่าง ๆ สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการวางแผนการผลิตและพัฒนาคุณภาพยางก้อนถ้วย ส่งผลให้เกษตรกรยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ปรีดิ์เปรม (2556) ที่กล่าวว่า เกษตรกรควรจะต้องมีการบันทึกข้อมูล เพื่อช่วยให้การจัดการสวนยางมีประสิทธิภาพ ลดความผิดพลาดจากการปฏิบัติงาน และใช้ในการรวบรวมข้อมูลการวางแผนการผลิต ประกอบการพิจารณาตรวจรับรองมาตรฐาน GAP

2.2 สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ของกลุ่มเกษตรกร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยใช้วิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) ด้วยวิธี Enter ของตัวแปรอิสระทั้ง 8 ตัว โดยให้ตัวแปรการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ของกลุ่มเกษตรกรเป็นตัวแปรเกณฑ์และใช้เกณฑ์มาตรฐานที่ค่า p-value ไม่เกิน 0.05 เป็นตัวกำหนดนัยสำคัญทางสถิติ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ในการพยากรณ์ปัจจัยด้านการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ของกลุ่มเกษตรกร

ปัจจัยด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน GAP	การยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP					
	B	β	t	Sig. (p)	Tolerance	VIF
ค่าคงที่	0.637	-	2.320	0.022	-	-
พื้นที่ปลูกยาง (X_1)	0.128	0.197	3.139	0.002	0.759	1.318
วัตถุอันตรายทางการเกษตร (X_2)	0.105	0.159	2.633	0.009	0.816	1.226
ปัจจัยการผลิต (X_3)	0.092	0.143	2.465	0.015	0.890	1.124
การจัดการก่อนการเก็บเกี่ยว (X_4)	0.089	0.124	2.080	0.039	0.841	1.189
การเก็บเกี่ยวและปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว (X_5)	0.078	0.128	2.140	0.034	0.839	1.191
การขนส่ง (X6)	0.106	0.158	2.640	0.009	0.833	1.201
บุคลากร (X7)	0.102	0.179	2.993	0.003	0.833	1.201
การบันทึกข้อมูล (X8)	0.128	0.214	3.510	0.001	0.803	1.245
R = 0.725	R^2 = 0.526		R^2Adj. = 0.502		F = 22.022	
SE = 0.307	Sig. of F = 0.000		Durbin-Watson = 2.167			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยด้านการผลิตยางก้อนถ้วย GAP มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วยมาตรฐาน GAP ของกลุ่มเกษตรกร อย่างมีนัยสำคัญ โดยมีค่า F เท่ากับ 22.022 และมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า Durbin-Watson มีค่าเท่ากับ 2.167 ซึ่งอยู่ระหว่าง 1.5-2.5 แสดงว่าตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในการทดสอบไม่มีความสัมพันธ์ภายในตัวเอง และจากการตรวจสอบระหว่างตัวแปรอิสระพบว่าค่า Tolerance ตั้งแต่ 0.759 – 0.890 ไม่ต่ำกว่า 0.1 และค่า VIF ตั้งแต่ 1.124 – 1.318 ไม่เกิน 10 แสดงว่าปัจจัยดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์กันเองไม่สูงมาก หรือไม่พบปัญหา multicollinearity ในตัวแปรอิสระทั้ง 8 ตัว

จากตารางที่ 3 การศึกษาปัจจัยด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน GAP ที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ของกลุ่มเกษตรกร โดยมีตัวแปรอิสระ เป็นปัจจัยด้านพื้นที่ปลูกยาง ด้านวัตถุอันตรายทางการเกษตร ด้านปัจจัยการผลิต ด้านการจัดการก่อนการเก็บเกี่ยว ด้านการเก็บเกี่ยวและปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว ด้านขนส่ง ด้านบุคลากร และด้านการบันทึกข้อมูล พบว่าปัจจัยด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน GAP ทั้ง 8 ด้าน มีนัยสำคัญทางสถิติ (p น้อยกว่า 0.05) แสดงให้เห็นถึงการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ หมายความว่า ปัจจัยด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน GAP ทั้ง 8 ด้าน มีอิทธิผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ของกลุ่มเกษตรกร และสามารถอธิบายความแปรปรวนของการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ของกลุ่มเกษตรกร ได้ร้อยละ 52.60 โดยปัจจัยด้านการบันทึกข้อมูล มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ของกลุ่มเกษตรกรสูงสุด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.214 รองลงมา คือ ปัจจัยด้านพื้นที่ปลูกยาง ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านวัตถุอันตรายทางการเกษตร ปัจจัยด้านการขนส่ง ปัจจัยการผลิต ปัจจัยด้านการเก็บเกี่ยวและปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว และปัจจัยด้านการจัดการก่อนการเก็บเกี่ยว โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.197 ,0.179 ,0.159 ,0.158 ,0.143 ,0.128 และ 0.124 ตามลำดับ ดังนั้นสามารถเขียนสมการทำนาย

การยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วยมาตรฐาน GAP ของกลุ่มเกษตรกรต่อปัจจัยด้านการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ได้ดังนี้

สมการรูปคะแนนดิบ

$Y = 0.637+0.128X1 + 0.105X2 + 0.092X3+0.089X4 +0.078X5+0.106X6 +0.102X7+ 0.128X8$

สมการรูปคะแนนมาตรฐาน

$Z = 0.197X1 + 0.159X2 + 0.143X3+0.124X4 +0.128X5+0.158X6 +0.179X7+ 0.214X8$

3. การทดสอบสมมติฐาน

3.1 ความสัมพันธ์ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศที่แตกต่างกัน อายุที่แตกต่างกัน การศึกษาที่แตกต่างกัน และรายได้ของครัวเรือนจากการผลิตยางก้อนถ้วยที่แตกต่างกัน ต่อการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ของกลุ่มเกษตรกร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยใช้การทดสอบปัจจัยด้านเพศที่แตกต่างกัน ด้วยวิธีการทำให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (Independent t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% และใช้การทดสอบปัจจัยด้านอายุ การศึกษา และรายได้ของครัวเรือนจากการผลิตยางก้อนถ้วยที่แตกต่างกัน ด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance: One-Way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยผลการทดสอบสมมติฐานสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 4 และตารางที่ 5

ตารางที่ 4 แสดงผลการทดสอบการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP (n=180) จำแนกตามเพศ

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์	ปัจจัยด้านการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับผลิตยางก้อนถ้วยคุณภาพดีมาตรฐาน GAP t-test of Equality of means				
	f	M.D	t	df	P
เพศที่แตกต่างกัน	0.26	0.06	0.49	166	0.66

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 5 แสดงผลการทดสอบการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP (n=180) จำแนกตามอายุ การศึกษา และรายได้ของครัวเรือนจากการผลิตยางก้อนถ้วย

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์	ปัจจัยด้านการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับผลิตยางก้อนถ้วยคุณภาพดีมาตรฐาน GAP One-Way ANOVA				
	SS	df.	MS	F	Sig. (P)
อายุที่แตกต่างกัน	1.13	3.00	0.38	0.68	0.62
การศึกษาที่แตกต่างกัน	1.82	3.00	0.61	1.14	0.54
รายได้ของครัวเรือนจากการผลิตยางก้อนถ้วยที่แตกต่างกัน	2.31	5.00	0.46	0.95	0.50

จากตารางที่ 4 และ ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของเพศ อายุ การศึกษาและรายได้ของครัวเรือนจากการผลิตยางก้อนถ้วยต่อการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ของกลุ่มเกษตรกร มีค่าความน่าจะเป็น (P) เท่ากับ 0.66 , 0.62 , 0.54 และ 0.50 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า เพศ อายุ การศึกษา และรายได้ของครัวเรือนจากการผลิตยางก้อนถ้วยแตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ของกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตยางก้อนถ้วยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 6 จังหวัด พบว่า ปัจจัยด้านการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ทั้ง 8 ด้าน เกษตรกรส่วนใหญ่มีการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ในระดับมากที่สุด คือ ด้านบุคลากร รองลงมา คือ ด้านการเก็บเกี่ยวและปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยว ด้านการขนส่ง ด้านปัจจัยการผลิต ด้านการบันทึกข้อมูล ด้านวัตถุอันตรายทางการเกษตร และด้านการจัดการก่อนการเก็บเกี่ยว ตามลำดับ ส่วนด้านพื้นที่ปลูกยางมีการยอมรับเทคโนโลยีในระดับมาก สำหรับปัจจัยด้านการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ทั้ง 8 ด้าน กับการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วยของกลุ่มเกษตรกร มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยปัจจัยทั้ง 8 ด้าน มีอิทธิผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วย GAP ของกลุ่มเกษตรกร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา และรายได้ของครัวเรือนจากการผลิตยางก้อนถ้วยที่แตกต่างกันมีการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตยางก้อนถ้วยไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

การยางแห่งประเทศไทยควรจัดทำแผนระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาว ด้วยการส่งเสริมให้เกษตรกรปฏิบัติตามมาตรฐาน GAP โดยใช้เป็นเงื่อนไขในการให้ทุนสงเคราะห์การปลูกแทน และสนับสนุนทรัพยากรที่สำคัญเพื่อให้สามารถเพิ่มผลผลิต ลดต้นทุน มีความปลอดภัยทั้งผู้ปฏิบัติงานและสิ่งแวดล้อม และสร้างความยั่งยืนในอาชีพสวนยาง

เอกสารอ้างอิง

ญาณิศา สมสกุล. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความยั่งยืนของโซ่อุปทานอุตสาหกรรมยางพารากรณีศึกษา: อุตสาหกรรมยางพารา ในเขตอำเภอดอยหลวง จังหวัดเชียงราย. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพฯ.

ณัชชารีย์ ทวีหิรัญรัฐกิจ, เปรมกมล ปิยะทัต และสุมาลี จิระจรัส. (2561). ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อสภาพการผลิตยางก้อนถ้วยของสมาชิก สหกรณ์การเกษตรปฏิรูปที่ดินท่าแซะ จำกัด อำเภอท่าฉาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วารสารวิทยาการจัดการ. 5(2), 205-231.

ดวงกมล อินทร์แก้ว และคณะ. (2558). การวิจัยพฤติกรรมการผลิต การปรับตัว และแนวทางการลดต้นทุนการผลิตของเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกร. รายงานผลงานวิจัยสิ้นสุด ปีงบประมาณ 2558. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย.

นุชนารถ กังพิสดาร. (2556). การจัดการดินและปุ๋ยเพื่อการผลิตยางพาราอย่างยั่งยืน. เอกสารวิชาการ การจัดการสวนยางอย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร.

ปรีดิ์เปรม ทัศนกุล. (2556). เอกสารคำแนะนำสำหรับชาวสวนยาง คู่มือการผลิตยางก้อนถ้วยคุณภาพดี. เอกสารวิชาการ. กรุงเทพฯ: ฝ่ายวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมยาง การยางแห่งประเทศไทย.

ปรีดิ์เปรม ทัศนกุล. (2558). หยุดการใช้กรดซัลฟิวริกในการจับตัวยาง. วารสารยางพารา. 36(4), 26-30.

ปรีดิ์เปรม ทัศนกุล. (2563). การยกระดับยางก้อนถ้วยมาตรฐาน GAP สู่การผลิตยางเครปมาตรฐาน GMP. การประชุมวิชาการ Thailand Quality Conference & the 21st Symposium on TQM-Best Practices in Thailand. กรุงเทพฯ: มูลนิธิส่งเสริมทีคิวเอ็มในประเทศไทย.

พิศมัย จันทุมา (2563). การเพิ่มผลผลิตและรายได้ของเกษตรกรจังหวัดตรัง จากการทำสวนยางตามมาตรฐาน GAP. วารสารยางพารา. 41(2), 2-12.

ไพรสน นุยอนรัมย์ และ ธีระพงศ์ โทนุสิน. (2563) ศักยภาพการผลิตยางพาราในสวนเกษตรกรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารน.ส.พ.กสิกร. 76-81.

มาตรฐานสินค้าเกษตร. มกษ 5910-2563. การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับยางพารา เล่ม 2 การผลิตยางก้อนถ้วย. กรุงเทพฯ: สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งงชาติ. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

สถาบันวิจัยยาง. (2556). การจัดการสวนยางอย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร.

อัญญาณี มั่นคง และคณะ. (2556). สภาวะการใช้แรงงานในสวนยางต่อการกรีดและคุณภาพผลผลิต. รายงานผลวิจัยเรื่องเต็ม. 2556. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร.

สถานการณ์ยางพารา

สถานการณ์การผลิตยางพาราของประเทศไทย

กองวิจัยและพัฒนาการผลิตยาง สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย

สถานการณ์การผลิตยางพาราของประเทศไทย สามารถประเมินได้จาก 4 องค์ประกอบ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. พื้นที่ปลูกยาง (ล้านไร่) ระหว่างปี 2554–2563

ด้วยปัญหาราคายางตกต่ำ รัฐบาลจึงได้ดำเนินนโยบายลดพื้นที่ปลูกยาง ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2557 โดยมีเป้าหมายระยะยาวเพื่อลดพื้นที่ปลูกยางให้เหลือ 18.4 ล้านไร่ในปี 2579 อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากแนวโน้มพื้นที่ปลูกยางในปัจจุบันพบว่า พื้นที่ปลูกยางรวมทั้งประเทศสูงเกินกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ในระยะแรก ที่ต้องการลดพื้นที่ปลูกยางให้เหลือเพียง 20.6 ล้านไร่ในปี 2564 รวมถึงเมื่อพิจารณาจากพื้นที่ปลูกยางของประเทศไทยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาระหว่างปี 2554–2563 (ภาพที่ 1) พบว่า ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกยางรวมทั้งประเทศเฉลี่ย 23.18 ล้านไร่ต่อปี และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุกปี ซึ่งเมื่อพิจารณาจากภูมิภาคที่ปลูกพบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคเหนือพื้นที่ปลูกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุกปี โดยมีพื้นที่ปลูกเฉลี่ย 5.10, 2.49, และ 1.27 ล้านไร่ต่อปี ตามลำดับ ลักษณะเดียวกับพื้นที่ปลูกรวมทั้งประเทศ ในขณะที่ภาคใต้เป็นภาคเดียวเท่านั้นที่พื้นที่ปลูกมีแนวโน้มลดลงทุกปี โดยเฉลี่ย 14.31 ล้านไร่ต่อปี

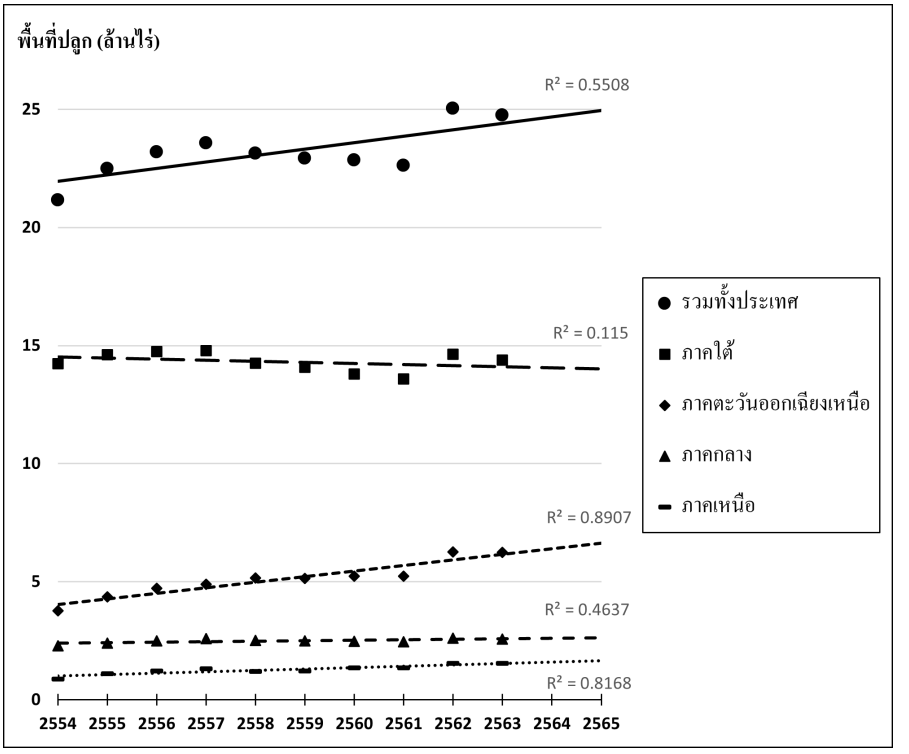

ภาพที่ 1 พื้นที่ปลูกยางพาราของประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2554–2563

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2554–2563)

2. พื้นที่กรีดยาง (ล้านไร่) ระหว่างปี 2554–2564

พื้นที่กรีดยางของประเทศไทยในช่วง 11 ปี ที่ผ่านมา ระหว่างปี 2554–2564 (ภาพที่ 2) พบว่า ประเทศไทยมีพื้นที่กรีดยางรวมทั้งประเทศเฉลี่ย 19.04 ล้านไร่ต่อปี โดยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ลักษณะเดียวกับพื้นที่ปลูกยางรวมทั้งประเทศ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากภูมิภาคที่ปลูกพบว่า ทุกภาคที่มีการกรีดยางของประเทศไทย ประกอบด้วย ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคเหนือ พื้นที่กรีดยางมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยเฉลี่ย 12.21, 4.01, 2.01 และ 0.81 ล้านไร่ต่อปี ตามลำดับ

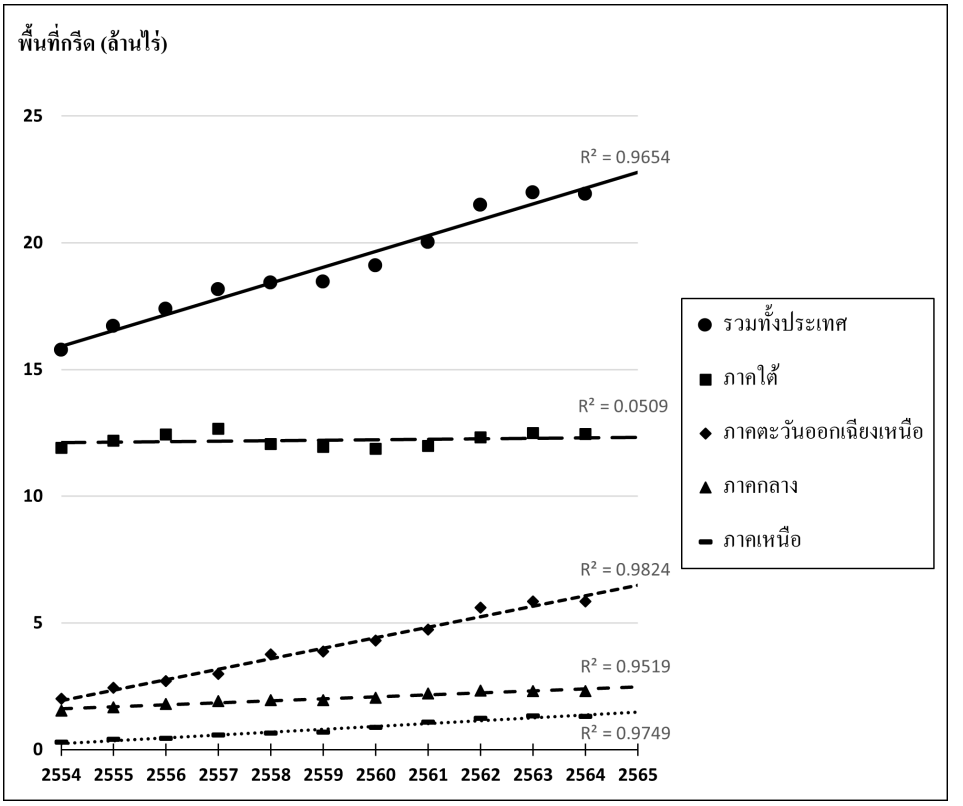

ภาพที่ 2 พื้นที่กรีดยางพาราของประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2554–2564

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2554–2564)

3. ผลผลิตยาง (ล้านตัน) ระหว่างปี 2554–2564

ผลผลิตยางของประเทศไทยในช่วง 11 ปี ที่ผ่านมา ระหว่างปี 2554–2564 (ภาพที่ 3) พบว่า มีผลผลิตรวมทั้งประเทศเฉลี่ยปีละ 4.46 ล้านตัน โดยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ลักษณะเดียวกับพื้นที่กรีดยางรวมทั้งประเทศ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากภูมิภาคที่มีการกรีดยางพบว่า ผลผลิตของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยมีผลผลิตเฉลี่ยปีละ 0.84 และ 0.14 ล้านตัน ตามลำดับ ลักษณะเดียวกับผลผลิตรวมทั้งประเทศ ส่วนทางภาคใต้ผลผลิตมีแนวโน้มลดลงทุกปี โดยมีผลผลิตเฉลี่ยปีละ 3.06 ล้านตัน ในขณะที่ผลผลิตของภาคกลางมีแนวโน้มคงที่ทุกปี โดยมีผลผลิตเฉลี่ยปีละ 0.43 ล้านตัน

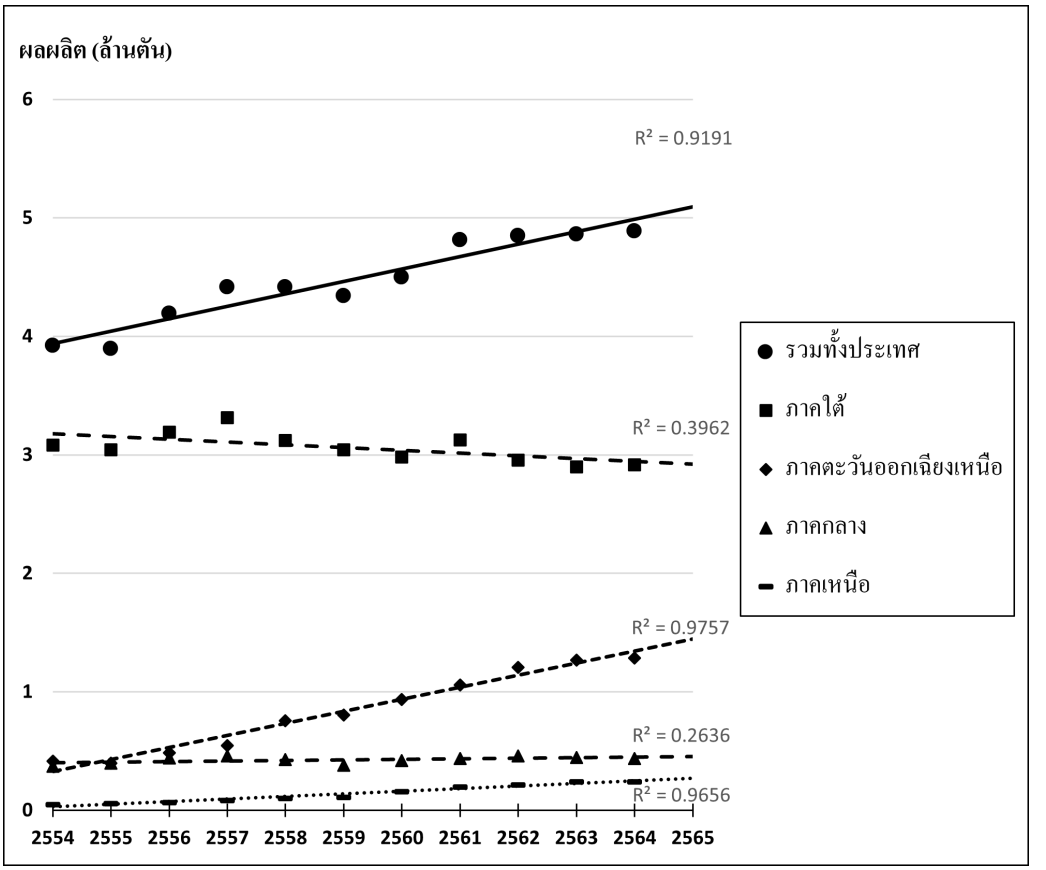

ภาพที่ 3 ผลผลิตยางพาราของประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2554–2564

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2554–2564)

4. ผลผลิตยางต่อไร่ (กิโลกรัม) ระหว่างปี 2554–2564

ยุทธศาสตร์ยางพารา 20 ปี (พ.ศ.2560–2579) ตั้งเป้าที่จะเพิ่มปริมาณผลผลิตยางต่อไร่เป็น 360 กิโลกรัมต่อไร่ในปี 2579 โดยมีเป้าหมายในระยะแรกที่ต้องการเพิ่มปริมาณผลผลิตยางเป็น 250 กิโลกรัมต่อไร่ในปี 2564 อย่างไรก็ตามผลผลิตยางในปัจจุบันไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด ทำได้เพียง 223 กิโลกรัมต่อไร่ในปี 2564 รวมถึงเมื่อพิจารณาผลผลิตต่อไร่ของประเทศไทยในช่วง 11 ปี ที่ผ่านมา ระหว่างปี 2554–2564 (ภาพที่ 4) พบว่า ประเทศไทยมีผลผลิตต่อไร่รวมทั้งประเทศเฉลี่ยปีละ 235.18 กิโลกรัมต่อไร่ โดยมีแนวโน้มลดลงทุกปี ซึ่งเมื่อพิจารณาจากภูมิภาคที่มีการกรีดยางพบว่า ผลผลิตต่อไร่ของภาคใต้และภาคกลางมีแนวโน้มลดลงทุกปี โดยมีผลผลิตเฉลี่ยปีละ 250.73 และ 215.27 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ ในขณะที่ผลผลิตต่อไร่ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยมีผลผลิตต่อไร่เฉลี่ยปีละ 204.00 และ 166.18 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ

ผลผลิตต่อไร่ของยางพาราที่ลดลงมาจากหลายสาเหตุ ประกอบด้วย (1) การเปลี่ยนแปลงของปริมาณน้ำฝนและอุณหภูมิที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ดังที่เกิดขึ้นกับเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในกลุ่มจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล) อาทิ จังหวัดตรังที่เกิดอุทกภัยในปี 2560 และเกิดภัยแล้งในปี 2563 (2) การขาดแคลนแรงงาน เนื่องจากแรงงานต่างด้าวเคลื่อนย้ายกลับประเทศจากการระบาดของโควิด–19 (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2563ข) (3) แหล่งผลิตยางพาราที่สำคัญมีฝนตกชุกในหลายพื้นที่ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการกรีดยางและ (4) โรคใบร่วงชนิดใหม่ระบาดในเขตภาคใต้ตอนล่าง ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตน้ำยาง เนื่องจากใบร่วงมากกว่า 90 เปอร์เซ็นต์ ทำให้ผลผลิตลดลง 30–50 เปอร์เซ็นต์

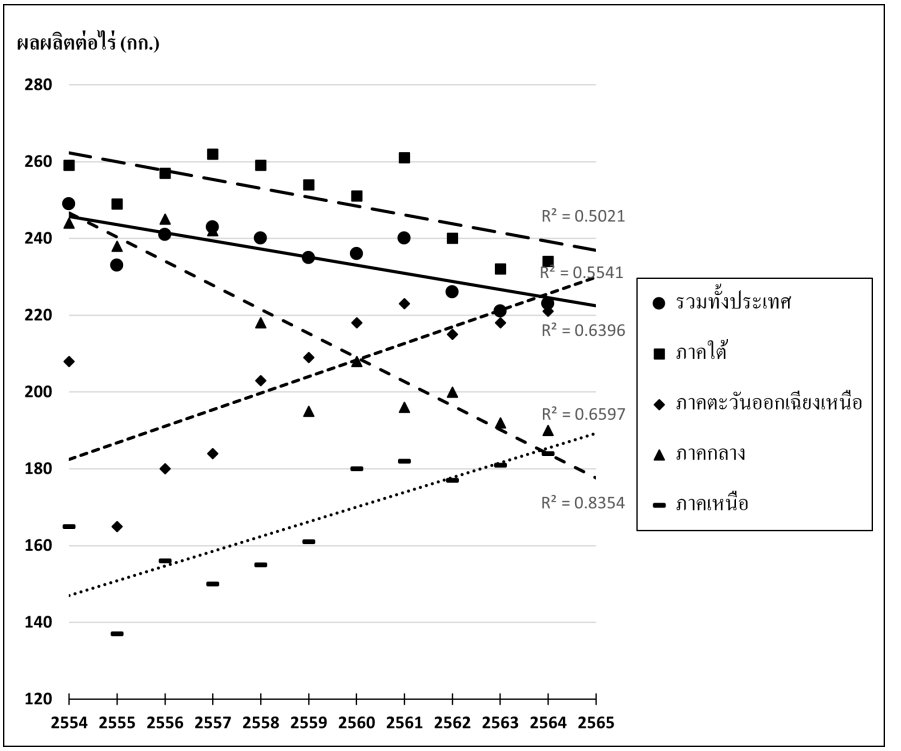

ภาพที่ 4 ผลผลิตยางพาราต่อไร่ของประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2554–2564

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2554–2564)

สถานการณ์อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง

กองส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมยาง ฝ่ายอุตสาหกรรมยาง การยางแห่งประเทศไทย

สถานการณ์อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง ไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม–กันยายน) ประกอบด้วย สถานการณ์ยางแปรรูปและผลิตภัณฑ์ยางที่ทำการผลิต จำหน่าย ส่งออก หรือนำเข้า โดยพิจารณาจาก (1) %QoQ (Quarter on Quarter) คือ เปอร์เซ็นต์การเปรียบเทียบปริมาณยางแปรรูปหรือผลิตภัณฑ์ยาง ระหว่างไตรมาสที่ 3 ปี 2564 กับไตรมาสที่ 2 ปี 2564 และ (2) %YoY (Year on Year) คือ เปอร์เซ็นต์การเปรียบเทียบปริมาณยางแปรรูปหรือผลิตภัณฑ์ยาง ระหว่างผลรวมของไตรมาสที่ 1–3 ปี 2564 กับผลรวมของไตรมาสที่ 1–3 ปี 2563 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การผลิตยางแปรรูปและผลิตภัณฑ์ยาง

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ระบุว่า ประเทศไทยมีการผลิต (1) ยางแปรรูป ปี 2564 ไตรมาสที่ 3 ได้ 498,874 ตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2564 ไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 22.15 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.40 เมื่อเทียบกับปี 2563 ในช่วงเวลาเดียวกัน (2) ยางยานพาหนะ (ผลิตภัณฑ์ยาง) ปี 2564 ไตรมาสที่ 3 ได้ 40.34 ล้านเส้น ลดลงจากปี 2564 ไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 12.80 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.56 เมื่อเทียบกับปี 2563 ในช่วงเวลาเดียวกัน และ (3) ถุงมือยาง (ผลิตภัณฑ์ยาง) ปี 2564 ไตรมาสที่ 3 ได้ 7,771 ล้านชิ้น เพิ่มขึ้นจากปี 2564 ไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 6.03 และลดลงร้อยละ 49.78 เมื่อเทียบกับปี 2563 ในช่วงเวลาเดียวกัน (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 สถานการณ์การผลิตยางแปรรูปและผลิตภัณฑ์ยาง ปี 2564 ไตรมาสที่ 3

รายการ	ปี 2563		ปี 2564			%QoQ	%YoY
	ไตรมาส 1–3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1–3	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3		
ยางแปรรูป (ตัน)	**1,348561**	**508,175**	**1,448,308**	**408,410**	**498,874**	**22.15**	**7.40**
○ ยางแผ่น	116,434	57,028	160,129	40,585	58,701	44.64	37.53
○ ยางแท่ง	692,358	231,290	708,876	217,539	240,941	10.76	2.39
○ น้ำยางข้น	539,770	219,858	579,301	150,285	199,232	32.57	7.32
ยางยานพาหนะ (พันเส้น)	**110,694**	**45,730**	**133,453**	**46,262**	**40,340**	**-12.80**	**20.56**
○ ยางนอกรถจักรยาน	13,511	6,067	19,391	6,656	5,883	-11.62	43.52
○ ยางนอกรถจักรยานยนต์	16,934	7,026	19,486	6,776	5,437	-19.77	15.08
○ ยางนอกรถบรรทุก	3,903	1,705	5,216	1,728	1,749	1.17	33.65
○ ยางนอกรถยนต์นั่ง	25,619	10,835	32,342	10,866	10,360	-4.66	26.24
○ ยางนอกอื่น	953	351	1,154	423	324	-23.47	21.14
○ ยางในรถจักรยาน	15,130	7,020	21,560	7,759	6,705	-13.58	42.50
○ ยางในรถจักรยานยนต์	33,057	12,070	32,445	11,475	9,337	-18.63	-1.85
○ ยางในรถบรรทุก	895	357	1,045	312	304	-2.39	16.77
○ ยางรอง	692	298	812	266	241	-9.42	17.32
ถุงมือยาง (ล้านชิ้น)	**46,056**	**8,277**	**23,131**	**7,329**	**7,771**	**6.03**	**-49.78**

2. การจำหน่ายยางแปรรูปและผลิตภัณฑ์ยางในประเทศ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ระบุว่า ประเทศไทยมีการจำหน่าย (1) ยางแปรรูปในประเทศ ปี 2564 ไตรมาสที่ 3 ได้ 117,350 ตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2564 ไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 6.42 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.68 เมื่อเทียบกับ ปี 2563 ในช่วงเวลาเดียวกัน (2) ยางยานพาหนะในประเทศ (ผลิตภัณฑ์ยาง) ปี 2564 ไตรมาสที่ 3 ได้ 20.92 ล้านเส้น ลดลงจาก ปี 2564 ไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 13.92 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.76 เมื่อเทียบกับปี 2563 ในช่วงเวลาเดียวกัน และ (3) ถุงมือในประเทศ (ผลิตภัณฑ์ยาง) ปี 2564 ไตรมาสที่ 3 ได้ 781 ล้านชิ้น เพิ่มขึ้นจากปี 2564ไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 11.36 และลดลงร้อยละ 27.29 เมื่อเทียบกับปี 2563 ในช่วงเวลาเดียวกัน (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 สถานการณ์การจำหน่ายยางแปรรูปและผลิตภัณฑ์ยางในประเทศ ปี 2564 ไตรมาสที่ 3

รายการ	ปี 2563		ปี 2564			%QoQ	%YoY
	ไตรมาส 1–3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1–3	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3		
ยางแปรรูป (ตัน)	**342,225**	**128,415**	**354,806**	**110,273**	**117,350**	**6.42**	**3.68**
○ ยางแผ่น	24,218	7,235	11,056	3,975	3,716	-6.52	-54.35
○ ยางแท่ง	74,261	27,064	85,027	29,123	26,961	-7.42	14.50
○ น้ำยางข้น	243,745	94,115	258,724	77,175	86,674	12.31	6.14
ยางยานพาหนะ (พันเส้น)	**65,096**	**25,199**	**73,401**	**24,304**	**20,920**	**-13.92**	**12.76**
○ ยางนอกรถจักรยาน	595	259	592	206	172	-16.14	-0.43
○ ยางนอกรถจักรยานยนต์	12,429	4,966	14,590	4,682	3,901	-16.70	17.38
○ ยางนอกรถบรรทุก	1,846	732	2,467	778	702	-9.74	33.68
○ ยางนอกรถยนต์นั่ง	21,444	8,873	26,194	8,747	8,392	-4.06	22.15
○ ยางนอกอื่น	446	157	942	170	114	-32.55	111.29
○ ยางในรถจักรยาน	806	278	705	256	180	-29.57	-12.58
○ ยางในรถจักรยานยนต์	26,280	9,402	26,532	9,015	7,047	-21.83	0.96
○ ยางในรถบรรทุก	750	316	839	275	252	-8.23	11.80
○ ยางรอง	500	216	541	177	160	-9.31	8.22
ถุงมือยาง (ล้านชิ้น)	**2,729**	**438**	**1,985**	**702**	**781**	**11.36**	**-27.29**

3. การส่งออกยางแปรรูป ยางลักษณะอื่น ยางสังเคราะห์ และผลิตภัณฑ์ยาง

กรมศุลกากร ระบุว่า ประเทศไทยมีการส่งออก (1) ยางแปรรูป ปี 2564 ไตรมาสที่ 3 จำนวน 999,717 ตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2564 ไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 5.00 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.28 เมื่อเทียบกับปี 2563 ในช่วงเวลาเดียวกัน (2) การส่งออกยางในลักษณะอื่น ปี 2564 ไตรมาสที่ 3 จำนวน 22,123 ตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2564 ไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 5.02 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.69 เมื่อเทียบกับปี 2563 ในช่วงเวลาเดียวกัน (3) การส่งออกยางสังเคราะห์ ปี 2564 ไตรมาสที่ 3 จำนวน 44,321 ตัน ลดลงจากปี 2564 ไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 16.25 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.35 เมื่อเทียบกับปี 2563 ในช่วงเวลาเดียวกัน (4) การส่งออกยางยานพาหนะ (ผลิตภัณฑ์ยาง) ปี 2564 ไตรมาสที่ 3 จำนวน 36,629 พันเส้น ลดลงจากปี 2564 ไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 1.10 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.56 เมื่อเทียบกับปี 2563 ในช่วงเวลาเดียวกัน และ (5) การส่งออกถุงมือ (ผลิตภัณฑ์ยาง) ปี 2564 ไตรมาสที่ 3 จำนวน 6,016 ล้านคู่ เพิ่มขึ้นจาก ปี 2564 ไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 5.33 และลดลงร้อยละ 0.88 เมื่อเทียบกับปี 2563 ในช่วงเวลาเดียวกัน (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 สถานการณ์การส่งออกยางแปรรูป ยางลักษณะอื่น ยางสังเคราะห์ และผลิตภัณฑ์ยาง ปี 2564 ไตรมาสที่ 3

รายการ	ปี 2563		ปี 2564			%QoQ	%YoY
	ไตรมาส 1–3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1–3	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3		
ยางแปรรูป (ตัน)	**2,806,054**	**967,704**	**3,010,309**	**952,146**	**999,717**	**5.00**	**7.28**
○ ยางแผ่นรมควัน	269,549	109,781	369,221	112,682	131,325	16.54	39.98
○ ยางแท่ง	736,974	355,676	1,179,431	378,075	417,914	10.54	60.04
○ น้ำยางข้น	505,948	167,666	503,421	143,064	156,000	9.04	-0.50
○ ยางคอมปาวด์	27,589	11,558	35,864	10,199	13,280	30.20	29.99
○ ยางผสม	1,231,744	305,022	875,857	294,155	262,891	-10.63	-28.89
○ ยางแปรรูปอื่น	34,250	18,001	46,515	13,971	18,307	31.04	35.81
ยางลักษณะอื่น (ตัน)	**58,980**	**25,081**	**65,283**	**21,065**	**22,123**	**5.02**	**10.69**
○ กัมธรรมชาติที่คล้ายยาง	2	1	1	0	1	201.69	-21.87
○ คอมปาวด์ยาง	17,009	6,703	15,819	4,960	4,426	-10.76	-7.00
○ ยางรีเคลม	34,531	15,714	45,248	14,556	17,022	16.94	31.03
○ ยางอันวัลแคไนซ์	341	188	537	151	122	-18.85	57.61
○ เศษ เศษตัด ผงยาง	7,097	2,475	3,679	1,399	552	-60.52	-48.16
ยางสังเคราะห์ (ตัน)	**141,768**	**56,652**	**159,272**	**52,921**	**44,321**	**-16.25**	**12.35**
○ SBR	64,014	28,481	77,779	22,606	23,647	4.61	21.50
○ SBR (Latex)	181	19	13	10	3	-65.96	-92.57
○ XSBR	0	0	15	0	0		
○ XSBR (Latex)	234	108	224	76	0	-100.00	-4.28
○ BR	31,390	10,012	24,788	7,257	9,116	25.62	-21.03
○ (buty) IIR	407	28	274	155	66	-57.33	-32.91
○ CIIR	459	213	257	86	90	4.32	-44.02
○ CR	471	185	122	33	36	9.83	-74.05
○ CR (Latex)	581	0	1,345	253	714	182.09	131.81

ตารางที่ 3 สถานการณ์การส่งออกยางแปรรูป ยางลักษณะอื่น ยางสังเคราะห์ และผลิตภัณฑ์ยาง ปี 2564 ไตรมาสที่ 3 (ต่อ)

รายการ	ปี 2563		ปี 2564			%QoQ	%YoY
	ไตรมาส 1–3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1–3	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3		
○ NBR	1,054	582	1,640	554	523	-5.69	55.62
○ NBR (Latex)	38,089	14,971	41,611	17,042	6,471	-62.03	9.25
○ IR	1,693	668	2,537	839	1,208	44.00	49.78
○ EPDM	3,194	1,382	8,665	4,010	2,446	-38.99	171.26
ผลิตภัณฑ์ยาง							
○ ด้ายยางยืด (ตัน)	88,068	33,366	103,915	35,159	34,583	-1.64	17.99
○ แผ่นยาง แถบ (ตัน)	6,028	1,992	6,876	2,502	2,129	-14.89	14.07
○ ท่อยาง (ตัน)	25,735	8,886	29,363	9,768	9,073	-7.11	14.10
○ สายพาน (ตัน)	9,881	3,095	11,632	3,998	3,613	-9.63	17.72
○ ยางยานพาหนะ (พันเส้น)	96,344	36,617	111,331	37,036	36,629	-1.10	15.56
○ ยางหล่อดอก (พันเส้น)	430	234	812	237	310	30.84	89.14
○ ยางหล่อดอก (ตัน)	1,642	481	1,194	377	363	-3.75	-27.34
○ ยางใน (พันเส้น)	41,422	17,039	47,345	17,431	13,334	-23.50	14.30
○ ของใช้ในทางเภสัชกรรม (ตัน)	10,267	3,525	9,923	3,388	3,262	-3.70	-3.35
○ ถุงมือ (ล้านคู่)	18,384	6,518	18,222	5,712	6,016	5.33	-0.88
○ เครื่องแต่งกาย (ตัน)	1,181	460	873	225	195	-13.31	-26.19
○ ของทำด้วยยางวัลแคไนซ์ (ตัน)	63,412	25,453	81,096	26,841	26,507	-1.24	27.89
○ ของทำด้วยยางแข็ง (ตัน)	2,100	703	2,737	894	1,153	28.94	30.34

4. การนำเข้ายางแปรรูป ยางลักษณะอื่น ยางสังเคราะห์ และผลิตภัณฑ์ยาง

กรมศุลกากร ระบุว่า ประเทศไทยมีการนำเข้า (1) ยางแปรรูป จำนวน 6,484 ตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2564 ไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 5.82 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.50 เมื่อเทียบกับปี 2563 ในช่วงเวลาเดียวกัน (2) การนำเข้ายางลักษณะอื่น ปี 2564 ไตรมาสที่ 3 จำนวน 29,438 ตัน ลดลงจากปี 2564 ไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 8.43 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 28.47 เมื่อเทียบกับปี 2563 ในช่วงเวลาเดียวกัน (3) การนำเข้ายางสังเคราะห์ ปี 2564 ไตรมาสที่ 3 จำนวน 168,863 ตัน ลดลงจากปี 2564 ไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 8.48 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.25 เมื่อเทียบกับปี 2563 ในช่วงเวลาเดียวกัน (4) การนำเข้ายางยานพาหนะ (ผลิตภัณฑ์ยาง) ปี 2564 ไตรมาสที่ 2 จำนวน 2,283 ล้านเส้น ลดลงจากปี 2564 ไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 22.00 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.96 เมื่อเทียบกับปี 2563 ในช่วงเวลาเดียวกัน และ (5) การนำเข้าถุงมือ (ผลิตภัณฑ์ยาง) ปี 2564 ไตรมาสที่ 3 จำนวน 302 ล้านคู่ เพิ่มขึ้นจากปี 2564 ไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 28.01 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 34.39 เมื่อเทียบกับปี 2563 ในช่วงเวลาเดียวกัน (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 สถานการณ์การนำเข้ายางแปรรูป ยางลักษณะอื่น ยางสังเคราะห์ และผลิตภัณฑ์ยาง ปี 2564 ไตรมาสที่ 3

รายการ	ปี 2563		ปี 2564			%QoQ	%YoY
	ไตรมาส 1–3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1–3	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3		
ยางแปรรูป (ตัน)	**15,609**	**7,046**	**18,965**	**6,127**	**6,484**	**5.82**	**21.50**
○ ยางแผ่นรมควัน	0	40	0	0	0		
○ ยางแท่ง	234	143	374	40	191	372.77	59.78
○ น้ำยางข้น	1,339	597	1,598	571	364	-36.33	19.28
○ ยางคอมปาวด์	8,608	3,599	9,076	2,794	3,166	13.34	5.43
○ ยางผสม	5,427	2,568	7,832	2,637	2,762	4.73	44.30
○ ยางแปรรูปอื่น	0	100	86	85	1	-98.43	
ยางลักษณะอื่น (ตัน)	**69,287**	**30,820**	**27,422**	**32,149**	**29,438**	**-8.43**	**28.47**
○ กัมธรรมชาติที่คล้ายยาง	12,480	6,372	16,826	4,721	4,718	-0.06	34.83
○ คอมปาวด์ยาง	0	0	0	0	0		
○ ยางรีเคลม	9,961	3,838	12,628	4,084	4,075	-0.21	26.77
○ ยางอันวัลแคไนซ์	304	152	594	230	232	0.74	95.06
○ เศษ เศษตัด ผงยาง	46,542	20,457	58,962	23,115	20,413	-11.69	26.69
ยางสังเคราะห์ (ตัน)	**464,194**	**178,476**	**530,337**	**184,518**	**168,863**	**-8.48**	**14.25**
○ SBR	126,063	48,520	117,900	40,120	33,734	-15.92	-6.48
○ SBR (Latex)	6,013	1,986	8,674	3,290	3,042	-7.55	44.25
○ XSBR	124	49	1,291	168	224	33.07	943.50
○ XSBR (Latex)	630	265	916	328	277	-15.79	45.23
○ BR	95,983	44,306	118,225	41,909	39,218	-6.42	23.17
○ (buty) IIR	17,473	8,592	23,223	8,004	7,238	-9.57	32.91
○ CIIR	28,912	10,603	29,719	10,848	9,375	-13.58	2.79
○ CR	6,381	2,618	8,435	2,559	3,031	18.44	32.18
○ CR (Latex)	13,888	3,456	16,867	7,309	3,613	-50.57	21.45
○ NBR	8,071	3,125	11,015	3,853	3,651	-5.24	36.47
○ NBR (Latex)	127,826	41,223	147,990	51,401	49,902	-2.92	15.78
○ IR	13,711	4,948	15,449	5,285	5,293	0.16	12.67
○ EPDM	19,118	8,786	30,635	9,443	10,268	8.73	60.24
ผลิตภัณฑ์ยาง							
○ ด้ายยางยืด (ตัน)	72	32	69	20	16	-18.64	-4.33
○ แผ่นยาง แถบ (ตัน)	3,914	1,249	4,427	1,401	1,543	10.12	13.11
○ ท่อยาง (ตัน)	8,503	2,956	11,632	3,906	4,048	3.64	36.78
○ สายพาน (ตัน)	7,191	1,558	7,161	3,043	2,307	-24.19	-0.42

ตารางที่ 4 สถานการณ์การนำเข้ายางแปรรูป ยางลักษณะอื่น ยางสังเคราะห์ และผลิตภัณฑ์ยาง ปี 2564 ไตรมาสที่ 3 (ต่อ)

รายการ	ปี 2563		ปี 2564			%QoQ	%YoY
	ไตรมาส 1–3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1–3	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3		
○ ยางยานพาหนะ (พันเส้น)	6,864	2,566	7,616	2,927	2,283	-22.00	10.96
○ ยางหล่อดอก (พันเส้น)	215	74	207	66	72	9.98	-3.87
○ ยางหล่อดอก (ตัน)	1,090	403	1,265	500	371	-25.69	16.12
○ ยางใน (พันเส้น)	2,695	1,214	3,329	1,055	1,285	21.79	23.53
○ ของใช้ในทางเภสัชกรรม (ตัน)	396	126	441	126	163	29.20	11.45
○ ถุงมือ (ล้านคู่)	534	123	718	236	302	28.01	34.39
○ เครื่องแต่งกาย (ตัน)	463	112	287	109	88	-19.28	-38.18
○ ของทำด้วยยางวัลแคไนซ์ (ตัน)	24,203	9,089	29,398	9,835	10,200	3.72	21.46
○ ของทำด้วยยางแข็ง (ตัน)	652	309	886	286	383	33.83	36.02

ข่าวสารงานวิจัย

การยางแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการศึกษา ค้นคว้าวิจัย พัฒนายางพาราของประเทศทั้งระบบ ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ อันจะนำมาซึ่งองค์ความรู้ ไปสู่การบริการทางด้านวิชาการ และเผยแพร่ให้แก่หน่วยงานภาครัฐ เอกชน สถาบันเกษตรกร และผู้ที่สนใจทั่วไป ซึ่งช่วยสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมยางของประเทศให้เจริญก้าวหน้าและสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้

สำหรับสถานการณ์ด้านงานวิจัยที่ดำเนินการโดยการยางแห่งประเทศไทย ภายใต้ปีงบประมาณ 2565 ได้มีการดำเนินโครการวิจัยใหม่ จำนวน 13 โครงการ ได้แก่

โครงการวิจัยด้านต้นน้ำ จำนวน 6 โครงการ ได้แก่

1. การทดสอบระยะเวลาและวิธีการที่เหมาะสมในการฉีดพ่นสารเคมีเพื่อป้องกันกำจัดโรคใบร่วงชนิดใหม่ในยางพารา เป็นโครงการวิจัยที่ดำเนินการขึ้นเพื่อทดสอบเครื่องพ่นสาร สารป้องกันกำจัดโรคพืช และระยะเวลาที่ถูกต้องเหมาะสมสำหรับยางพาราในสภาพแปลงปลูก ซึ่งจะส่งผลให้สามารถแก้ปัญหาโรคระบาดชนิดใหม่ที่เกิดขึ้นในพื้นที่สวนยางพาราของเกษตรกร รวมทั้งช่วยส่งเสริมการป้องกันการแพร่ระบาดในพื้นที่ใหม่ และออกเป็นคำแนะนำตามหลักวิชาการ เพื่อเผยแพร่แก่เกษตรกรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำไปใช้

2. การจำแนกชนิดเชื้อราสาเหตุโรคใบร่วงชนิดใหม่ของยางพาราในประเทศไทย เป็นโครงการวิจัยที่ดำเนินการศึกษาเกี่ยวกับการจำแนกลักษณะและชนิดของเชื้อสาเหตุโรคใบร่วงชนิดใหม่ของยางพารา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ถึงสารป้องกันกำจัดโรคพืชที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมเชื้อราสาเหตุโรคใบร่วงชนิดใหม่ของยางพารา โดยสามารถนำไปศึกษาต่อยอดในระดับสวนยาง และระดับเกษตรกรต่อไป

3. การประเมินและจัดทำแผนที่โรคใบร่วงชนิดใหม่ของยางพาราด้วยข้อมูลดาวเทียม เป็นโครงการวิจัยที่ดำเนินการสำรวจข้อมูลโรคระบาดชนิดใหม่ที่เกิดขึ้นในพื้นที่สวนยางพาราของเกษตรกรชาวสวนยางในเขตภาคใต้ตอนกลางและภาคใต้ตอนบน เพื่อติดตามและประเมินพื้นที่ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคใบร่วงชนิดใหม่ของยางพารา รวมทั้งคาดการณ์พื้นที่เสี่ยงจะเกิดโรคใบร่วงชนิดใหม่ของยางพารา และประเมินปริมาณผลผลิตที่หายไป เนื่องจากผลกระทบจากโรคใบร่วงชนิดใหม่ของยางพารา โดยใช้เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ

4. การพัฒนาเทคนิคในการวิเคราะห์คุณสมบัติของไม้ยางพาราเพื่อคัดเลือกพันธุ์ เป็นโครงการวิจัยที่มีเป้าหมายเพื่อประเมินคุณภาพของไม้ยางพาราลูกผสมทั้งด้านไม้แปรรูปและเชื้อเพลิงชีวมวล จำนวน 100 สายพันธุ์ ที่มีอายุตัดโค่น 24 ปี วิเคราะห์ร่วมกับการใช้เทคนิคเนียร์อินฟราเรดสเปกโตรสโกปี (Near-Infrared Spectroscopy, NIRs) และการใช้เครื่องหมายโมเลกุลทำนายค่าพันธุกรรม (Genomic Selection, GS) เพื่อให้ได้วิธีการในการคัดเลือกพันธุ์ยางพาราที่มีคุณสมบัติไม้ต่างๆ ที่ประหยัด แม่นยำ และรวดเร็ว โดยทำการ (1) วิเคราะห์คุณสมบัติทางพลังงาน ได้แก่ ปริมาณลิกโนเซลลูโลส และปริมาณแร่ธาตุ (2) วิเคราะห์คุณสมบัติกายภาพและเชิงกล ได้แก่ แรงอัด (compression) ความเค้นดึง (tension) การดัด (bending) ความเครียด (stress-strain curve) ความถ่วงจำเพาะ (specific gravity) และความชื้น (moisture content) และ (3) หาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบผลผลิต คุณสมบัติทางพลังงาน และคุณสมบัติเชิงกลของไม้ยางพารา รวมทั้งวิเคราะห์

การใช้เครื่องหมายดีเอ็นเอจำนวนมากเพื่อใช้ในการทำนายข้อมูลทางพันธุกรรมที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติไม้

5. สร้างโปรแกรมประเมินความหลากหลายทางชีวภาพสำหรับสวนยางพาราที่ขอรับรองมาตรฐาน FSC เป็นโครงการวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแผนที่ของพื้นที่ที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูงตามมาตรฐานสากล (High Conservation Value Area (พื้นที่ HCV)) และพื้นที่การกระจายตัวของพันธุ์พืชและสัตว์ป่าหายากในระดับจังหวัด เพื่อกำหนดพื้นที่สวนยางพาราสำหรับสำรวจ โดยใช้พื้นที่ที่ได้รับมาตรฐาน FSC ในแต่ละภาคของประเทศ โดยแบ่งตามเขตรับผิดชอบของศูนย์วิจัยยาง ทั้งที่เป็นสวนยางพาราเชิงเดี่ยว สวนที่ปลูกพืชร่วมยาง และพื้นที่สวนยางพาราแบบวนเกษตรที่มีระบบนิเวศสมบูรณ์ทั้งประเทศ รวมทั้งสิ้นจำนวน 20 สวน เป็นมาตรฐานในการกำหนดดัชนีชี้วัดตามมาตรฐาน FSC ร่วมกับการวิเคราะห์ความหลากหลายทางชีวภาพในระบบนิเวศ การหมุนเวียนคาร์บอน ธาตุอาหาร ประเมินมูลค่าบริการของระบบนิเวศและความ เต็มใจที่จะจ่ายในการอนุรักษ์นิเวศบริการของประชาชนในชุมชน รวมทั้งจัดทำคู่มือการอนุรักษ์และสร้างโปรแกรมสำเร็จรูปในการประเมินความสมบูรณ์ของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพในสวนยาง

6. การประเมินไม้ยางพาราและผลผลิตยางพาราตามคำแนะนำพันธุ์ยางชั้น 1 ปี 2559 เพื่อการตรวจรับรองมาตรฐาน เป็นโครงการวิจัยที่ดำเนินการเพื่อประเมินผลผลิตยางพาราในส่วนน้ำยางพารา เช่น น้ำยางสด ยางก้อนสด หรือยางก้อนถ้วยหมาด เป็นต้น และที่ไม่ใช่ในส่วนน้ำยางพารา เช่น ไม้ท่อน ไม้ฟืน ไม้กิ่ง รากยางพาราที่เป็นมาตรฐานในแต่ละเขตพื้นที่ ตามคำแนะนำพันธุ์ยางชั้น 1 ปี 2559 อย่างน้อย 4 พันธุ์ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำแผนการจัดการการตรวจรับรองมาตรฐานตามหลัก FSC และนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการประเมินปริมาณน้ำและคาร์บอนฟุตพริ้นท์ (Water and Carbon Footprint) ในแต่ละเขตพื้นที่ ตามคำแนะนำพันธุ์ยางชั้น 1 ปี 2559 อย่างน้อย 4 พันธุ์ สำหรับการเพาะปลูกยางพาราในเขตพื้นที่ปลูกยางเดิมและพื้นที่ปลูกยางใหม่

โครงการวิจัยด้านกลางน้ำ จำนวน 1 โครงการ ได้แก่

1. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพการผลิตเชิงเทคนิค เพื่อการจัดการด้านเศรษฐกิจของเกษตรกรชาวสวนยาง ในและนอกเขตพื้นที่ระบาดของโรคใบร่วงในพื้นที่ภาคใต้ เป็นโครงการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการผลิต การจัดการผลิตของเกษตรกรชาวสวนยาง การวิเคราะห์ประสิทธิภาพการผลิตเชิงเทคนิคของเกษตรกรชาวสวนยาง และศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการผลิตเชิงเทคนิคยางพาราของเกษตรกรชาวสวนยางในและนอกเขตพื้นที่การระบาดของโรคใบร่วงของภาคใต้ 7 จังหวัด ได้แก่ นราธิวาส ยะลา ปัตตานี สงขลา พังงา พัทลุง และสุราษฎร์ธานี

โครงการวิจัยด้านปลายน้ำ จำนวน 6 โครงการ ได้แก่

1. การพัฒนาหุ่นจำลองจากยางธรรมชาติเพื่อการหัตถการออร์โธปิดิกส์ โครงการวิจัยนี้เป็นความร่วมมือระหว่างฝ่ายอุตสาหกรรมยาง การยางแห่งประเทศไทย และคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อศึกษาถึงสูตร และเทคนิคการผลิตหุ่นจำลองจากยางและยางธรรมชาติสำหรับการฝึกทำหัตถการการเจาะหัวเข่า หุ่นจำลองสำหรับการผ่าตัดส่องกล้องข้อหัวเข่า หุ่นจำลองสำหรับการผ่าตัดส่องกล้องข้อเท้า หุ่นฝึกกระดูกขาหักบาดแผลเปิด และอุปกรณ์เพื่อช่วยจัดทำและเพิ่มความปลอดภัยผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์ขณะผ่าตัด ที่มีลักษณะและคุณภาพเทียบเท่าหรือดีกว่าวิธีการฝึกทักษะของบุคลากรทางการแพทย์ออร์โธปิดิกส์ในปัจจุบัน มีราคาที่ถูกกว่า และสามารถจัดหาได้ง่าย

2. การพัฒนาหุ่นจำลองจากยางธรรมชาติเพื่อการฝึกหัตถการดูแลผู้ป่วยห้องฉุกเฉิน โครงการวิจัยนี้เป็นความร่วมมือระหว่างฝ่ายอุตสาหกรรมยาง การยางแห่งประเทศไทย และคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อศึกษาถึงสูตรเทคนิคการผลิตหุ่นจำลองจากยางและ

ยางธรรมชาติ สำหรับการฝึกทำหัตถการดูแลผู้ป่วยห้องฉุกเฉิน ได้แก่ หุ่นจำลองจากยางธรรมชาติในการจัดการทางเดินหายใจผ่านทางเยื่อหุ้มไครโคไทรอยด์ หุ่นจำลองการเจาะเลือดจากเส้นเลือดแดงที่ข้อมือและขาหนีบ และหุ่นจำลองบาดแผลไฟไหม้จากยางพารา เพื่อใช้ในการฝึกประเมินขอบเขตและความลึกของบาดแผล ที่มีลักษณะและคุณภาพเทียบเท่าหรือดีกว่าที่ใช้งานในปัจจุบัน มีราคาถูกกว่า และสามารถจัดหาได้ง่าย

3. การพัฒนาหุ่นจำลองจากยางธรรมชาติเพื่อการฝึกหัตถการทางการพยาบาล โครงการวิจัยนี้เป็นความร่วมมือระหว่างฝ่ายอุตสาหกรรมยาง การยางแห่งประเทศไทย และคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อศึกษาถึงสูตรและเทคนิคการผลิตหุ่นจำลอง หรือโมเดลจากยางธรรมชาติ สำหรับการฝึกทำหัตถการทางการพยาบาล ได้แก่ โมเดลบาดแผลจำลองที่มีบาดแผลหลากหลายชนิด และหุ่นฝึกฉีดยาทางกล้ามเนื้อ ที่มีลักษณะและคุณภาพเทียบเท่าหรือดีกว่า หุ่นจำลองหรือวิธีการฝึกทักษะของนักศึกษาพยาบาล หรือบุคลากรทางการพยาบาลในปัจจุบันมีราคาที่ถูกกว่า และสามารถจัดหาได้ง่าย

4. การพัฒนาหุ่นจำลองจากยางธรรมชาติเพื่อการฝึกเจาะเลือดสำหรับการฟอกไตและการฉีดยาใต้ผิวหนังและชั้นไขมัน โครงการวิจัยนี้เป็นความร่วมมือระหว่างฝ่ายอุตสาหกรรมยาง การยางแห่งประเทศไทย และคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อศึกษาถึงสูตร เทคนิคการผลิตหุ่นแขนเส้นฟอกเลือดจำลอง arteriovenous fistula จากยางธรรมชาติ สำหรับฝึกทักษะลงเข็มเส้นฟอกเลือดถาวร และหุ่นจำลองจากยางธรรมชาติสำหรับการฝึกฉีดยาในชั้นใต้ไขมัน ที่มีลักษณะและคุณภาพเทียบเท่าหรือดีกว่าที่ใช้งานในปัจจุบัน มีราคาที่ถูกกว่า และสามารถจัดหาได้ง่าย

5. การผลิตหุ่นจำลองยางพาราเพื่อพัฒนาทักษะการตรวจและการวินิจฉัยก้อนผิดปกติของระบบกล้ามเนื้อและกระดูกให้แก่นักศึกษาแพทย์ โครงการวิจัยนี้เป็นความร่วมมือระหว่างฝ่ายอุตสาหกรรมยาง การยางแห่งประเทศไทย และราชวิทยาลัยเจ้าฟ้าจุฬาภรณ์ เพื่อพัฒนาสูตรและเทคนิคการผลิตหุ่นจำลองจากยางธรรมชาติ สำหรับการตรวจและการวินิจฉัยก้อนที่ผิดปกติของระบบกล้ามเนื้อและกระดูก ที่มีลักษณะและคุณภาพเทียบเท่าหรือดีกว่าวิธีการฝึกทักษะของบุคลากรทางการแพทย์ในปัจจุบัน มีราคาที่ถูกกว่าหุ่นจำลองฯ จากวัสดุสังเคราะห์ และสามารถจัดหาได้ง่ายภายในประเทศ

6. การจัดทำร่างมาตรฐานน้ำยางคอมพาวด์เคลือบแผ่นใยสังเคราะห์ปูสระกักเก็บน้ำ และการจัดทำร่างมาตรฐานแผ่นรองเท้าจากยางธรรมชาติ โครงการวิจัยนี้ดำเนินการเพื่อจัดทำร่างมาตรฐานน้ำยางคอมพาวด์เคลือบแผ่นใยสังเคราะห์ปูสระกักเก็บน้ำ และร่างมาตรฐานแผ่นรองเท้าจากยางธรรมชาติ เพื่อใช้ลดอาการปวดส้นเท้าและป้องกันการกลับเป็นซ้ำของโรครองช้ำหรือโรคเอ็นฝ่าเท้าอักเสบ (Plantar fasciitis) และนำเสนอร่างดังกล่าวต่อสำนักงานมาตรฐานและผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) เพื่อดำเนินการกำหนดเป็นมาตรฐานต่อไป

สรุปข่าวสารยางพารา

ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2564

“มิชลิน” ซื้อตรงน้ำยางสด GMP สงขลา-สตูลยิ้ม รับ 3 หมื่นกก./ วัน

(ที่มา: https://www.prachachat.net/local-economy/news-775404. ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. 6 ตุลาคม 2564 - 17:17 น.)

“บริษัทสยามมิชลิน” บริษัทผู้แปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพารา เพื่อยานพาหนะอันดับต้นของโลก ประเดิมรับซื้อยางมาตรฐาน GMP โดยตรงกับสถาบันเกษตรกรยางพารา จ.สงขลา และ จ. สตูล ในราคาที่สูงกว่าตามท้องตลาดและราคาประกาศของตลาดกลาง การยางแห่งประเทศไทย โดยเริ่มจากการรับซื้อน้ำยางสด จากนั้นเป็นยางแผ่นรมควัน มีเป้าหมาย 800,000 กก./วัน เพื่อนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ที่นิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ต.ฉลุง อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา “ทั้งนี้ในการดำเนินการก่อนที่จะรับซื้อน้ำยางสด ทางบริษัท สยามมิชลีน ได้เข้ามาตรวจสอบสวนยาง เช่น การใส่ปุ๋ยยาง การกรีดยาง การผลิตยาง เป็นต้น

อย่างไรก็ตามชาวสวนยางพาราในเครือข่ายมีความพร้อมในการผลิตน้ำยางสด GMP เพราะได้ดำเนินการมาระยะหนึ่งแล้ว และถือเป็นความสำเร็จของชาวสวนยางพารา ที่มีความยั่งยืนทั้งทางด้านราคาและการตลาด โดยความสำเร็จระหว่างชาวสวนยางพารากับบริษัท สยามมิชลีน จำกัด ในครั้งนี้เป็นผลจากการประสานของนายธาดา พรหมมี ผู้อำนวยการสำนักงานตลาดกลางยางพาราจังหวัดสงขลา การยางแห่งประเทศไทย ที่ได้มีความพยายามผลักดันประสานงานมาอย่างต่อเนื่องในการสนับสนุนชาวสวนยางพารา และประสบความสำเร็จในที่สุด โดยนายสมพงศ์ ราชสุวรรณ ประธานเครือข่ายเกษตรกร การยางแห่งประเทศไทย สาขานาทวี อ.นาทวี จ.สงขลา เป็นผู้ให้ข้อมูล

กยท. ใช้โดรน ทดลองสวนยางพารา ควบคุมโรคใบร่วง ครั้งแรกสำเร็จ

(ที่มา: https://www.prachachat.net/economy/news-778814. ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. วันที่ 8 ตุลาคม 2564 - 18:19 น.)

การยางแห่งประเทศไทย โดย นายกฤษดา สังข์สิงห์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยยาง ร่วมกับกรมวิชาการเกษตร และภาคเอกชน ทดสอบเครื่องพ่นสารในพื้นที่จังหวัดพัทลุงและสงขลา ได้แก่ คอปโดรน โดรน แอร์บล๊าส และเครื่องปั๊มชนิดลากสาย และทดสอบสารควบคุมโรคใบร่วงชนิดใหม่ในยางพาราที่ได้ผลดีในห้องปฏิบัติการ เพื่อความมั่นใจในการใช้สภาพแปลงปลูกจริง เพื่อค้นหาเทคนิคที่เหมาะสมในการควบคุมโรคให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ลดการสูญเสียของยา และช่วยลดต้นทุนการบริหารจัดการลงได้ ซึ่งในขณะนี้ทีมวิจัยกำลังติดตามผลการใช้งาน

สหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพรมคร ผลิต “หมวกยางกันฝน” นำร่องใช้กับชาวสวนยางสมาชิกกลุ่มแปลงใหญ่ยางพาราในพื้นที่ จ.สุราษฎร์ธานี ช่วยเพิ่มวันกรีด แม้ฝนตกก็มีรายได้

(ที่มา: www.raot.co.th. ทีมข่าวประชาสัมพันธ์ การยางแห่งประเทศไทย. 12 ต.ค. 2564.)

“หมวกยางกันฝน” ของสหกรณ์ฯ จะใช้ยางแผ่นรมควันผสมสารเคมี บด อัด และขึ้นรูปโดยเครื่องจักร แล้วนำมาตัดแต่ง เป็นชิ้นงานที่ได้มาตรฐาน แข็งแรง และทนทาน ซึ่งปัจจุบันมีผู้สนใจสั่งซื้อแล้วกว่า 4,000 ชิ้น ภายใต้การสนับสนุนจากการยางแห่งประเทศไทย ที่ช่วยผลักดันสหกรณ์ฯ แปรรูปยางพาราเป็นผลิตภัณฑ์ เช่น แผ่นยางธรรมชาติครอบกำแพงคอนกรีต แผ่นปูพื้นสนามฟุตซอล เป็นต้น เพื่อส่งเสริมให้เกิดการใช้ยางพาราภายในประเทศมากขึ้น

ลงพื้นที่ตรวจราชการ มอบสัญญาเช่าที่ดิน มอบถุงยังชีพ และติดตามสถานการณ์น้ำ

(ที่มา: www.raot.co.th. ทีมข่าวประชาสัมพันธ์ การยางแห่งประเทศไทย. 16 ต.ค. 2564.)

ดร.เฉลิมชัย ศรีอ่อน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้บริหารระดับสูงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พร้อมด้วย นายณกรณ์ ตรรกวิรพัท ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย และผู้บริหารการยางแห่งประเทศไทย เขตภาคใต้ตอนล่าง ร่วมลงพื้นที่สหกรณ์การเกษตรจะนะ จำกัด อ.จะนะ จ.สงขลา เมื่อวันนี้ 16 ตุลาคม 2564 เพื่อรับฟังแนวทางการบริหารจัดการปัญหาน้ำท่วม พร้อมมอบถุงยังชีพให้อาสาสมัครเกษตรกรหมู่บ้านเพื่อเป็นขวัญกำลังใจ และมอบสัญญาเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรมให้แก่กลุ่มเกษตรกรทำไร่นาสวนผสมปฏิรูปที่ดินสะพานไม้แก่น ภายใต้โครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล (คทช.)

โรงงานไม้ยางใต้ ร้องรัฐขอนำเข้าแรงงานอินเดีย-ปากีสถาน

(ที่มา: https://www.prachachat.net. ประชาชาติธุรกิจ. 18 ตุลาคม 2564.**)**

นายสุทิน พรชัยสุรีย์ กรรมการผู้จัดการ 3 โรงงานผลิตไม้ยางพาราแปรรูปอบแห้งส่งออกรายใหญ่ในภาคใต้ บริษัทเขามหาชัยพาราวู้ด จำกัด จ.นครศรีธรรมราช บริษัทพาราโดม จ.กระบี่ และบริษัทเค.เอส.พี.พาราวู้ด จ.สตูล เปิดเผยว่า ขณะนี้โรงงานผลิตไม้ยางพาราแปรรูปอบแห้ง ประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานต่างด้าว เนื่องจากสถานการณ์โควิด-19 แพร่ระบาด ส่งผลกระทบต่อกำลังการผลิตภายใน 3 โรงงานอย่างมาก จึงเสนอแนะให้รัฐบาลไทยนำแบบแระเทศมาเลเซีย โดยอนุญาตให้นำแรงงานอินเดีย และปากีสถานเข้ามาได้ ทดแทนแรงงานเมียนมา-ลาว-กัมพูชา เพราะ แรงงาน 2 ประเทศนี้สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ เป็นแรงงานที่มีคุณภาพ และราคาค่าแรงถูกกว่าแรงงานเมียนมา แต่รัฐบาลไทยไม่ให้นำเข้ามาเนื่องจากเป็นนโยบายเรื่องความมั่นคง ถึงแม้ว่าที่ผ่านมาสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) ได้ทำเรื่องขอให้นำเข้าแรงงานจากอินเดียและปากีสถานเข้ามาตลอด

“จุรินทร์ ออนทัวร์ตรัง” เดินหน้าประกันรายได้ ปลื้ม ปาล์มราคาดี รอบ 10 ปี

(ที่มา: https://www.thairath.co.th/news/politic/2224730. ไทยรัฐออนไลน์. 21 ต.ค. 2564.)

นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เดินทางมาประชุมติดตามความคืบหน้าโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราและประกันรายได้เกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมัน ที่อาคารโดมอเนกประสงค์ วิทยาลัยเทคนิคตรัง อำเภอเมือง จังหวัดตรัง เมื่อวันที่ 21 ต.ค. โดยมีกิจกรรม (1) มอบเช็คชำระหนี้และมอบโฉนดที่ดินของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร (2) โครงการเซ็น MOU ความร่วมมือระหว่าง อ.ค.ส.กับกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร และ(3) โครงการประกันรายได้เกษตรกร โดยเฉพาะชาวสวนยางและชาวสวนปาล์ม และได้ให้ข้อมูลว่ากองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรมีหน้าที่ซื้อหนี้ให้กับเกษตรกรที่เป็นหนี้ของกองทุนฯ โดยหากเกษตรกรเป็นหนี้สถาบันการเงินแล้วใช้หนี้ไม่ครบถ้วนจะโดนฟ้องร้องดำเนินคดีและยึดที่ดินทำกิน กองทุนฯ จะไปช่วยซื้อหนี้จากสถาบันการเงิน ให้มาเป็นหนี้กับกองทุนฯ แทน ซึ่งมีข้อดี คือ (1) ไม่ยึดที่ดินทำกิน (2) ดอกเบี้ยแค่ร้อยละ 1 และวันนี้ลดลงเหลือร้อยละ 0 โดยเมื่อชำระเงินครบถ้วนก็จะได้รับโฉนดที่ดินคืน และมีโครงการฟื้นฟูชีวิตเกษตรกรที่จะจัดงบโครงการให้พี่น้องรวมกลุ่มกันไปทำอาชีพทั้งเกษตร ปศุสัตว์ การบริการทางการเกษตรและเกษตรแปรรูป

รมว.เกษตรลุย COP26 สร้างต้นแบบลดคาร์บอนสวนยางในไทย

(ที่มา: https://www.posttoday.com/social/general/. post to day. 28 ต.ค. 64.)

นายอลงกรณ์ พลบุตร ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แถลงว่าประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) รัฐบาลจึงได้กำหนดให้เป็นวาระแห่งชาติ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ ตั้งแต่ปี 2007 จัดทำแผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ 2015 – 2050 เป็นแผน 35 ปี และในปีนี้ รัฐบาลไทยกำหนดโมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Bio – Circular – Green Economy Model (BCG Economy Model) เป็นวาระแห่งชาติ

นายณกรณ์ ตรรกวิรพัท ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย กล่าวว่า จากการวิจัยในเรื่องคาร์บอนเครดิตพบว่า ยางพาราเป็นไม้ยืนต้นที่มีการกักเก็บคาร์บอนได้ดี สามารถเก็บได้ตั้งแต่อายุต้นยาง 1–18 ปี โดยเฉพาะในช่วง 1-5 ปีแรกก่อนเปิดกรีด เกษตรกรชาวสวนยางจะสามารถเพิ่มรายได้จากการขายคาร์บอนเครดิตในช่วงก่อนเปิดกรีดได้ ดังนั้น โครงการ “บริหารจัดการคาร์บอนเครดิตในพื้นที่สวนยางพารา” จะนำสวนยางพาราของการยางแห่งประเทศไทย จำนวน 20,000 ไร่ ในพื้นที่ จ.นครศรีธรรมราช ใช้เป็นพื้นที่ต้นแบบเพื่อขึ้น

ทะเบียนเข้าร่วมโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (Thailand Voluntary Emission Reduction Program: T-VER) แล้วจึงค่อยขยายพื้นที่การดำเนินโครงการดังกล่าว ให้ครอบคลุมพื้นที่สวนยางพาราทั่วประเทศ ซึ่งปัจจุบันมีสวนยางพาราอยู่ภายใต้การดูแลของการยางแห่งประเทศไทย ประมาณ 22 ล้านไร่ เพื่อส่งเสริมพัฒนาสู่เศรษฐกิจสีเขียวและสังคมคาร์บอนต่ำ รวมทั้งเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรชาวสวนยางอีกทางหนึ่ง

ยางเครปเกรดพรีเมียมแผ่นบาง ตลาดชอบ คนไทยทำได้

(**ที่มา** : https://www.thairath.co.th/news/local/2232689. ไทยรัฐออนไลน์. 1 พ.ย. 2564.)

การยางแห่งประเทศไทย ได้สนับสนุนให้เกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรผลิตยางก้อนถ้วยคุณภาพดีตามมาตรฐาน GAP พร้อมกับการผลิตยางเครป ซึ่งมีคุณสมบัติที่แตกต่างกัน

นางปรีด์เปรม ทัศนกุล ผู้อำนวยการศูนย์บริการทดสอบรับรองภาคใต้ การยางแห่งประเทศไทย ได้อธิบายถึงคุณสมบัติของยางก้อนถ้วยที่ส่งเข้าโรงงานผลิตยางเครป ว่าแบบเก่าเป็นแผ่นหนา ส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องของความชื้นค่อนข้างสูง ทำให้ถูกหักเปอร์เซ็นต์ความชื้น มักเป็นเชื้อรา มีกลิ่นเหม็นรุนแรง มีสิ่งปนเปื้อนค่อนข้างมาก ใช้เวลาตากแดดค่อนข้างนานกว่า 20 วัน

ดังนั้น การยางแห่งประเทศไทย จึงสนับสนุนให้ชาวสวนยาง ผลิตยางเครปบางสีน้ำตาลเกรดพรีเมียม ซึ่งมีลักษณะเป็นยางเครปแผ่นบาง 2 มม. ความชื้นไม่เกินร้อยละ 1 เกษตรกรไม่ถูกหักเปอร์เซ็นต์ความชื้น ได้เงินเต็มเม็ดเต็มหน่วย ตากในตู้อบพลังงานแสงอาทิตย์ 4-5 วัน ทำให้ประหยัดต้นทุนค่าพลังงาน ภาพรวมลดต้นทุนกว่าร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับการเครปยางแบบเดิมโดยยึดหลักง่ายๆ “ยิ่งบางยิ่งแห้งเร็ว ความชื้นน้อยลง” เก็บได้นานถึง 2 ปี หากเก็บรักษาอย่างถูกวิธี ผู้บริโภคสามารถนำไปผลิตเป็นสินค้าที่ต้องการได้ทันทีโดยตรง ไม่ต้องผ่านกระบวนการอะไรอีก ที่สำคัญสะอาด แทบไม่มีสิ่งปนเปื้อน หากวัตถุดิบที่ใช้ต้องเป็นยางก้อนถ้วยที่กรีดอย่างถูกวิธีไม่เกิน 6 มีดกรีด เพื่อให้สียางเป็นสีน้ำตาลอ่อนตรงกับคุณภาพที่ต้องการ ใช้กรดอินทรีย์หรือกรดฟอร์มิก ปลอดภัยต่อผู้ใช้และสิ่งแวดล้อม รวมถึงก้อนยางที่ได้มีความสด ทำให้ก้อนยางไม่มีกลิ่นเหม็น ไม่ก่อมลพิษทั้งเรื่องกลิ่นและน้ำเสีย ไม่เพียงเท่านี้ก้อนยางที่ได้ยังมีความยืดหยุ่นสูง ไม่ต้องหมักก่อนนำมารีดเหมือนยางแท่ง มีความสด และมีสิ่งเจือปนน้อย จึงสามารถช่วยยืดอายุการใช้งานเครื่องจักรได้

ด้วยคุณสมบัติข้างต้นการยางแห่งประเทศไทย จึงได้กำหนดร่างมาตรฐานยางเครปบางสีน้ำตาลเกรดพรีเมียมขึ้น ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการส่งเรื่องให้ผู้ว่าการ กยท.พิจารณา พร้อมกันนี้ยังได้ร่วมมือกับภาคเอกชน พัฒนาเครื่องกรีดยางเครปบางสีน้ำตาลสำเร็จเป็นครั้งแรกของประเทศไทยที่ได้มาตรฐานสากลในการผลิตยาง

ยางเครปเกรดพรีเมียมแผ่นบาง ตลาดชอบ คนไทยทำได้

(ที่มา: https://www.prachachat.net/economy/news-805836. ประชาธุรกิจ. 19 พฤศจิกายน 2564.)

นายณกรณ์ ตรรกวิรพัท ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย ยืนยันว่า การยางแห่งประเทศไทย ไม่มีการปรับขึ้นค่าธรรมเนียมผู้ส่งออกตามกระแสข่าว เนื่องจาก ไม่มีอำนาจในการปรับขึ้นค่าธรรมเนียม เพราะจะต้องผ่านการเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ซึ่งปัจจุบันอัตราค่าธรรมเนียมการส่งออกยางออกนอกราชอาณาจักรคงเดิมที่อัตรา 2 บาทต่อกิโลกรัมตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เรื่องกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่ผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรต้องชำระ ประกาศเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2560

ปัจจุบันการยางแห่งประเทศไทย จัดเก็บเงินค่าธรรมเนียมส่งออก (CESS) ที่เก็บในอัตราตายตัว 2 บาท/ กก. ได้ปีละประมาณ 6,000-7,000 ล้านบาท โดยเงินที่เก็บได้นี้จะแบ่งออกเป็น 6 กองด้วยกัน คือ กองที่ 1 ค่าบริหารจัดการของ กยท. ตามมาตรา 49 (1) พ.ร.บ.การยางแห่งประเทศไทย ไม่เกินร้อยละ 10 หลังจากมีการตั้ง กยท.ที่รวม 3 องค์กรเข้าด้วยกัน คือ สถาบันวิจัยยาง กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และองค์การสวนยาง โดยมีเงินประเดิมตั้งต้นในการบริหารจัดการประมาณ 4,000 ล้านบาท แต่ในอนาคตอันใกล้อาจเกิดปัญหา เพราะเงิน CESS ที่เก็บได้ในแต่ละปี จะแบ่งมาอยู่ในกองนี้ปีละประมาณ 600-700 ล้านบาทเท่านั้น เมื่อรวมกับเงินประเดิมตั้งต้น 4,000 ล้านบาท คาดว่าจะไม่เพียงพอเนื่องจากการยางแห่งประเทศไทย มีพนักงานในสังกัดสูงถึง 4,000 คน

สาระน่ารู้

(การประกวดนวัตกรรมด้านยางพารา ประจำปี 2564)

การยางแห่งประเทศไทยได้จัดประกวดนวัตกรรมด้านยางพารา ประจำปี 2564 โดยมีผู้สนใจ โดยส่งผลงานเข้าประกวด จำนวน 51 โครงการ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ บุคคลภายในและบุคคลภายนอก ในระดับระดับภูมิปัญญาท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา ระดับอุดมศึกษาและบัณฑิตศึกษา และระดับอาจารย์และนักวิจัย ทั้งในระดับต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เพื่อให้ได้กรอบแนวคิดหรือชิ้นงานที่จะนำไปเป็นประเด็นวิจัย ให้ทุนสนับสนุนวิจัยหรือพัฒนาผลงาน เพื่อสร้างนวัตกรรมและพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์

รางวัลชนะเลิศกรอบแนวความคิดนวัตกรรม (พนักงานหรือลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทย)

ชื่อผลงาน: ระบบภูมิสารสนเทศยางพาราอัจฉริยะสำหรับสนับสนุนเพื่อบูรณาการและการแก้ไขวิกฤตการณ์ยางในประเทศไทย Intelligent GIS for Rubber Crisis Resolution in Thailand

สังกัด: ฝ่ายเศรษฐกิจยาง

ผู้ส่งเข้าประกวด: นายวิญญู โครมกระโทก

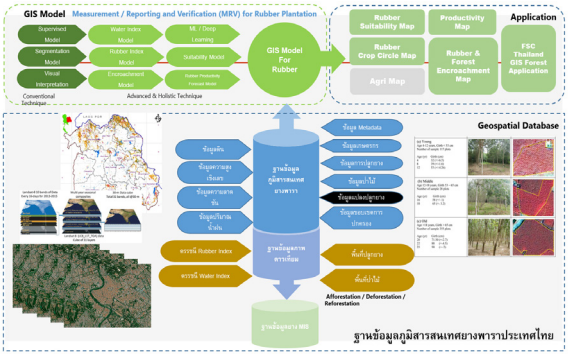

รางวัลชนะเลิศสิ่งประดิษฐ์ (พนักงานหรือลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทย)

ชื่อผลงาน: แผ่นรองเท้าสำเร็จรูปจากยางธรรมชาติสำหรับผู้ป่วยที่เป็นโรครองช้ำและโรคเท้าแบน

สังกัด: ฝ่ายอุตสาหกรรมยาง

ผู้ส่งเข้าประกวด: 1. นายนพดล ทองเลี่ยมนาค
2. นายศุภฤกษ์ อภิสราพิพัฒน์
3. นายวรพงษ์ พูลสวัสดิ์
4. น.ส.ช่อมาลี กสิบาล

รางวัลชนะเลิศสิ่งประดิษฐ์ระดับภูมิปัญญาท้องถิ่น (ด้านปลายน้ำ)

ชื่อผลงาน: อิฐก่อผนังไม้เทียมจากขี้เลื่อย-เศษไม้ยาง Artificial wood bricks from sawdust-rubber wood chips

สังกัด: อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี

ผู้ส่งเข้าประกวด: 1. นายประชุม คำพุฒ
2. นายธวัชชัย อริยะสุทธิ

รางวัลชนะเลิศสิ่งประดิษฐ์ระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา (ด้านปลายน้ำ)

ชื่อผลงาน: นวัตกรรมยางพาราผสมวัสดุธรรมชาติห่อผลไม้เลียนแบบการสร้างปลอกหุ้มตัวหนอนของผีเสื้อหนอนปลอก

สังกัด: โรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” จ.ฉะเชิงเทรา

ผู้ส่งเข้าประกวด: 1. นายธีรภัทร ศรีแก้ว
2. นายภูวมินทร์ หมุกแก้ว

รางวัลชนะเลิศสิ่งประดิษฐ์ระดับอุดมศึกษาและบัณฑิตศึกษา (ด้านปลายน้ำ)

ชื่อผลงาน: ถุงเท้ายางพาราสำหรับหุ้มรองเท้าป้องกันเชื้อโรค The latex rubber socks for shoe cover to prevent disease

สังกัด: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จ.สงขลา

ผู้ส่งเข้าประกวด: 1. น.ส.อนุธิดา สุวรรณ
2. น.ส.ศิริวรรณ แก่นแก้ว
3. น.ส.ธัญสิริ คงพระบาท

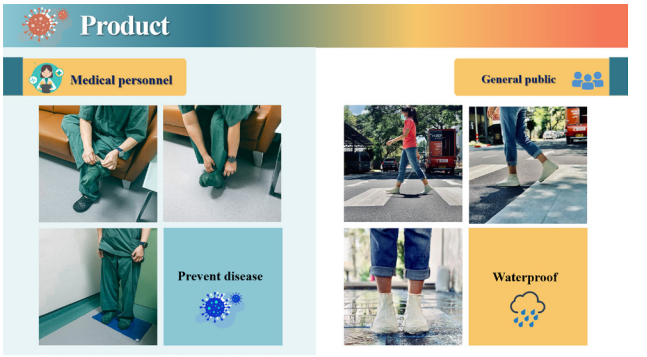

รางวัลชนะเลิศสิ่งประดิษฐ์ระดับอาจารย์หรือนักวิจัย (ด้านต้นน้ำและกลางน้ำ)

ชื่อผลงาน: วัตถุดิบยางธรรมชาติรูปแบบเม็ดสำหรับกระบวนการผลิตแบบต่อเนื่อง (ไม่มีรายงานฉบับสมบูรณ์)
สังกัด: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จ.สงขลา
ผู้ส่งเข้าประกวด: ดร.ณัฐพนธ์ อุทัยพันธุ์

Two Roll Mill

Kneader

วัตถุดิบยางธรรมชาติรูปแบบเม็ด
Granular Natural Rubber

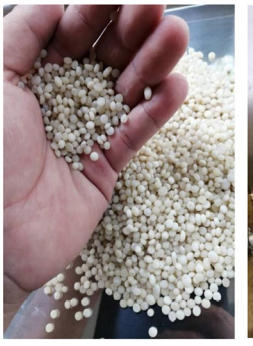

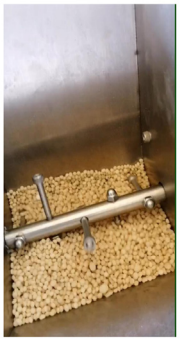

รางวัลชนะเลิศสิ่งประดิษฐ์ระดับอาจารย์หรือนักวิจัย (ด้านปลายน้ำ)

ชื่อผลงาน: การป้องกันสารพิษจากบ่อฝังกลบขยะซึมลงน้ำใต้ดินโดยใช้น้ำยางธรรมชาติ
สังกัด: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ผู้ส่งเข้าประกวด: ดร.ประชุม คำพุฒ

ชั้นดินเดิม (Natural Soil)
ชั้นดินเหนียวบดอัด (Compacted Clay Liner)
ชั้นพลาสติก (Geomembrain)
ชั้นกรวด (Gravel) และ
ชั้นขยะมูลฝอย (Municipal Solid Wastes)

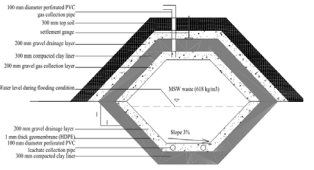

ซึ่งการซึมผ่านของสารพิษสู่แหล่งน้ำใต้ดินเริ่มจากฝนที่ตกซึมผ่านชั้นดินเหนียวบดอัดที่มักเกิดรอยแตกร้าวสู่ภายในบ่อฝังกลบขยะ (รูปที่ 1) เกิดเป็นน้ำชะขยะที่เต็มไปด้วยสารพิษ โดยน้ำชะขยะบางส่วนจะซึมผ่านชั้นดินเหนียวบดอัดสู่แหล่งน้ำใต้ดิน (กรณีไม่มีชั้นพลาสติก) และบางส่วนก็เกิดการล้นออกจากบ่อฝังกลบขยะผ่านรอยแตกเดิมก่อนที่น้ำชะขยะจะถูกสูบไปบำบัด ทำให้เกิดการไหลซึมสู่แหล่งน้ำใต้ดินเช่นเดียวกัน ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าหากมีการปรับปรุงชั้นดินเหนียวบดอัดให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นจะช่วยลดปัญหาสารพิษที่ซึมลงสู่แหล่งน้ำใต้ดินได้ นอกจากนี้ยังลดปริมาณของน้ำชะขยะที่เสียค่าใช้จ่ายในการสูบไปบำบัดและฟื้นอีกด้วย

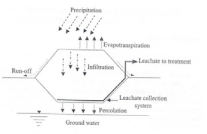

แนะนำเอกสารวิชาการ

กรณีศึกษา เกษตรกรชาวสวนยางที่ประสบความสำเร็จ ในการปลูกสร้างสวนยางผสมผสาน

ดร.วิทยา พรหมมี หัวหน้ากองวิจัยและพัฒนาการผลิตยาง สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย

ด้วยความผันผวนของราคายาง การเกิดโรคระบาด และภัยธรรมชาติในพื้นที่ปลูก ทำให้การทำสวนยางแบบเกษตรเชิงเดี่ยวหวังรายได้ทางเดียว ที่มีอยู่มากในประเทศไทย เกิดความเสี่ยงต่อการขาดทุน ดังนั้นองค์ความรู้ของเกษตรกรชาวสวนยางที่ประสบความสำเร็จ ในการปลูกสร้างสวนยางผสมผสาน จึงเป็นแนวทางให้แก่เกษตรกร สามารถเลือกช่องทางการทำสวนยางผสมผสาน ที่เหมาะสมต่อความต้องการของตนเอง เพื่อเสริมสร้างรายได้ ลดต้นทุนการผลิต และลดรายจ่ายในครัวเรือน

ดาวโหลดได้ที่ : https://www.raot.co.th/download/technical/a1.pdf

แนวทางการจัดการสวนยางแบบผสมผสานโดยการปลูกยางร่วมกับพืชชนิดอื่น

ดร.วิทยา พรหมมี หัวหน้ากองวิจัยและพัฒนาการผลิตยาง สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย

รูปแบบการปลูกพืชของระบบการจัดการสวนยางแบบผสมผสานโดยการปลูกยางร่วมกับพืชชนิดอื่น นำหลักการ (1) ระบบสวนยางผสมผสาน จำแนกตามประเภทพันธุ์พืช (2) การจัดชั้นเรือนของประเภทไม้ร่วมในระบบการจัดการสวนยางแบบผสมผสาน (3) การปลูกป่า 5 ระดับ (4) การจำแนกไม้ผล ตามขนาดของทรงพุ่มและตามระยะเวลาการเก็บเกี่ยว (5) การจำแนกความสูงไม้ยืนต้น (6) การจำแนกไม้พุ่มตามความสูง และ (7) การสร้างรายได้ระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ตามแนวคิดการปลูกป่าเศรษฐกิจ เพื่อให้ได้นวัตกรรมการจัดการสวนยาง ตามแนวทางเกษตรทฤษฎีใหม่ ที่ทำให้เกษตรกรมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ด้วยการพึ่งพาตนเอง

ดาวโหลดได้ที่ : https://www.raot.co.th/download/technical/a3.pdf

การใช้ปุ๋ยยางพาราตามค่าวิเคราะห์ดิน

ภรภัทร สุชาติกูล ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยยางสงขลา สถาบันวิจัยยาง
การยางแห่งประเทศไทย

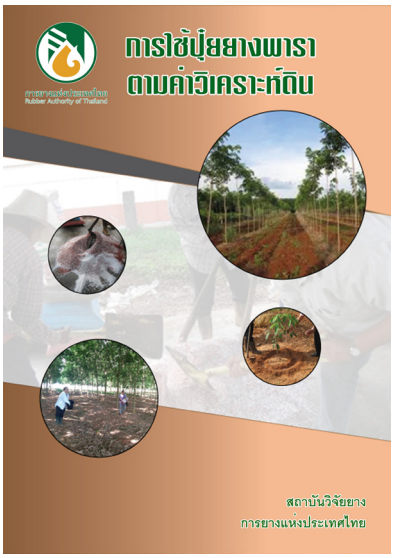

การใช้ปุ๋ยของเกษตรกรชาวสวนยางในปัจจุบัน ส่วนใหญ่ยังใช้ไม่ถูกต้องและไม่เพียงพอต่อความต้องการของต้นยาง ส่งผลต่อผลผลิตและสุขภาพของต้นยาง ซึ่งหากมีการใช้ปุ๋ยให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ คำนึงถึงปริมาณธาตุอาหารที่มีอยู่ในดิน ในขณะนั้น ระยะเวลาที่พืชต้องการใช้ และวิธีการใส่ที่ถูกต้อง โดยยึดหลักปฏิบัติที่สำคัญ คือ (1) เก็บตัวอย่างดิน (2) ประเมินระดับธาตุอาหารจากผลวิเคราะห์ดิน และ (3) แนวทางการใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน จะช่วยให้เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิต ได้ผลผลิตเพิ่ม รวมถึงเพิ่มรายได้อย่างมั่งคงและยั่งยืน

ดาวโหลดได้ที่ : https://www.raot.co.th/download/technical/a2.pdf

---

หลักการและแนวทางการเพิ่มผลผลิตน้ำยางโดยการใช้เอทธิลีน

ดร.วิทยา พรหมมี หัวหน้ากองวิจัยและพัฒนาการผลิตยาง สถาบันวิจัยยาง
การยางแห่งประเทศไทย

ในปัจจุบันผลผลิตยางพาราต่อพื้นที่มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องทุกปีจากหลายสาเหตุ การใช้เอทธิลีนที่เป็นฮอร์โมนพืช สามารถช่วยกระตุ้นการสังเคราะห์น้ำยาง และเพิ่มระยะเวลาการไหลของน้ำยางให้ยาวนานขึ้น ทำให้ได้ผลผลิตยางเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามการใช้เอทธิลีนจะต้องใช้ให้ถูกต้องและเหมาะสม เนื่องจากสามารถส่งผลกระทบต่อต้นยางได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาการเปลือกแห้ง ดังนั้นหลักการและแนวทางการเพิ่มผลผลิตน้ำยางโดยการใช้เอทธิลีนนี้ ได้รวบรวมผลงานวิชาการจากหน่วยงานภายในและภายนอกประเทศ รวมถึงกรณีศึกษาของเกษตรกรต่อการใช้เอทธิลีน เพื่อเป็นแนวทางให้แก่เกษตรกรที่สนใจจะเพิ่มผลผลิตน้ำยางด้วยการใช้เอทธิลีน

ดาวโหลดได้ที่ : https://www.raot.co.th/download/technical/a5.pdf

รอบรั้ว สวย.

กิจกรรมด้านการให้บริการวิชาการและเทคโนโลยี

ศูนย์วิจัยยางสงขลา

ผลิตแผ่นพับเผยแพร่ความรู้เรื่องโรคใบร่วงชนิดใหม่ในยางพารา ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้วิชาการยางพาราในพื้นที่จังหวัดสงขลา และปัตตานี รวมถึงติดตามประเมินผลหลังการให้บริการเผยแพร่ความรู้วิชาการยางพารา

ศูนย์วิจัยยางหนองคาย

จัดนิทรรศการวิชาการยางพาราภายนอกสถานที่ วันดินโลกที่สถานีพัฒนาที่ดิน จังหวัดบึงกาฬ และวันฉลองอนุสาวรีย์ปราบฮ่อโดยสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดหนองคาย ณ ลานพญานาค จังหวัดหนองคาย ศึกษาดูงานของสถาบันเกษตรกรในแปลงงานวิจัยพันธุ์ยาง และแปลงการเสริมรายได้ในสวนยางแปลงกิ่งตาและโรงผลิตยางแผ่นรมควันของศูนย์ฯ แบ่งเป็นสถาบันเกษตรกรจาก จังหวัดอุดรธานี จังหวัดสุรินทร์ และ จังหวัดนครพนม เป็นที่ปรึกษาด้านการทำสวนยาง GAP ใน 6 จังหวัด อบรมให้ความรู้แก่เกษตรกรในการใช้ Application โรค และการใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน ให้บริการวิชาการยางพารากับเกษตรกร ใน 8 จังหวัด ได้แก่ หนองคาย เลย หนองบัวลำภู อุดรธานี สกลนคร บึงกาฬ นครพนม และมุกดาหาร

ศูนย์วิจัยยางสุราษฎร์ธานี

จัดทำไวนิลประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโรคใบร่วงชนิดใหม่ในยางพารา

ร่วมดำเนินรายการ คุยเล่า ข่าวเกษตร จัดโดยสำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ถ่ายทอดสดทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย FM 98.7 MHz.

- เตือนภัยโรคและคำแนะนำสำหรับผู้ปลูกยาง โดย ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยยางสุราษฎร์ธานี
- แนะนำพันธุ์ยางใหม่สำหรับพื้นที่ภาคใต้
- ปรับปรุงพันธุ์ยางของไทย
- ดูแลรักษาสวนยาง คัดเลือกพันธุ์ยางให้เหมาะสมกับพื้นที่ ป้องกันกำจัดโรค และใส่ปุ๋ย

เตือนภัยเกษตรกร เรื่องโรคใบร่วงชนิดใหม่ ผ่านสื่อออนไลน์ เฟซบุ๊ค ของศูนย์วิจัยยางสุราษฎร์ธานี บรรยายความรู้เกี่ยวกับโรคใบร่วงชนิดใหม่ในยางพารา การจัดการดินปุ๋ยและศัตรูพืช ต้นทุน และการลดต้นทุนการผลิต รวมถึงส่งมอบพันธุ์ยาง RRIT 3904 จากงานวิจัยสู่เกษตรกรและแปลงผลิตพันธุ์ยาง โดยมีผู้เข้าร่วมโครงการจำนวน 43 ราย

ศูนย์วิจัยยางบุรีรัมย์

จัดทำแผ่นพับ วารสารและไวนิล เรื่องการเก็บตัวอย่างดินในสวนยางเพื่อการวิเคราะห์ทางเคมี การดูแลรักษาสวนยางพาราในฤดูแล้ง การแปรรูปใบยางเพื่อผลิตดอกไม้ประดิษฐ์ ประชาสัมพันธ์โครงการแบบ 3 อาการเปลือกแห้งยางพารา ภัยร้ายของชาวสวนยาง ประชาสัมพันธ์โครงการ การพัฒนาห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ดิน ให้ได้การรับรองมาตรฐาน มอก.17025 – 2561 (ISO/IEC 17025 : 2017) การทำดอกไม้จากใบยางพารา และพันธุ์ยางแนะนำ RRIT 3904 และ 3906 ปลูกพืชสมุนไพรในแปลงยางเพื่อเป็นแปลงสาธิต สำหรับการศึกษาดูงานต่อไป เผยแพร่ให้บริการเอกสารวิชาการแก่สมาชิกและผู้สนใจทั่วไป จัดทำสระน้ำยางพาราซีเมนต์จากน้ำยางพาราผสมปูนซีเมนต์ และกระถางใบยางพารา

สถาบันเกษตรกรเข้าศึกษาดูงานในแปลงงานวิจัยพันธุ์ยาง แปลงงานวิจัยโครงการ แปลงตัวอย่างสวนยาง การสงเคราะห์การปลูกแทน แบบ 3 ปลูกแทนแบบเกษตรกรรมยั่งยืน และแปลงการเสริมรายได้ในสวนยาง และแปลงกิ่งตา ได้แก่

กลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางบ้านหนองบัวเรณู อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ

กลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางชุมชนดู่ อำเภอปรางค์กู่ จังหวัดศรีสะเกษ

กลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางจองกอ จังหวัดศรีสะเกษ

กลุ่มสหกรณ์ปฏิรูปฮักลำโดมใหญ่ อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี

บริการให้ความรู้ด้านยางพารากับเกษตรกร โดยการเป็นที่ปรึกษา ด้านการทำสวนยาง GAP การใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน โมบายแอพพลิเคชั่นการใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน โมบายแอพพลิเคชั่นโรคและอาการผิดปกติของยางพารา โมบายแอพพลิเคชั่นโรคและอาการผิดปกติของยางพารา การเก็บตัวอย่างดินในสวนยางเพื่อการวิเคราะห์ทางเคมี ในจังหวัดบุรีรัมย์ และศรีสะเกษ

บริการให้คำแนะนำเกษตรกร เรื่อง ผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากยางพารา เรื่องการทำดอกไม้ประดิษฐ์จากใบยางพารา ที่กลุ่มเกษตรกรทำสวนยางก้าวหน้าสามัคคี อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ เรื่องหลักปฏิบัติเกษตรดีที่เหมาะสมสำหรับการผลผลิตยางก้อนถ้วยมาตรฐาน GAP ได้แก่ กลุ่มเกษตรกรหนองแดงพัฒนา จังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มสหกรณ์กองสวนยางนิคมบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มสหกรณ์กองสวนยางโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มสหกรณ์กองสวนยาง

ลำนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มเกษตรกรตูมใหญ่ จังหวัดบุรีรัมย์ บริการให้คำแนะนำสถาบันเกษตรกร เรื่องการทำสวนยางแบบเกษตรผสมผสาน (เกษตรกรรมยั่งยืน) จังหวัดน่าน และการให้บริการวิชาการเกษตรกรโดยมีพี่เลี้ยงเกษตรกรคอยให้คำปรึกษาแนะนำ

ศูนย์วิจัยยางฉะเชิงเทรา

ศึกษาดูงานของสถาบันเกษตรกรในแปลงงานวิจัยพันธุ์ยางใหม่ แปลงงานวิจัยโครงการ แปลงตัวอย่างสวนยางการสงเคราะห์การปลูกแทน แบบ 3 ปลูกแทนแบบเกษตรกรรมยั่งยืน และดูแลแปลงการแปลงกิ่งตา แบ่งเป็นกลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางจังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา ระยอง จันทบุรี และสระแก้ว กลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางจังหวัดชลบุรี ระยอง อุบลราชธานี อำนาจเจริญ บุรีรัมย์ จันทบุรี กลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางจังหวัดเลย และสระแก้ว

บริการวิชาการด้านยางพารากับเกษตรกร ตรวจประเมิน โดยการเป็นที่ปรึกษา ด้านการทำสวนยาง GAP ในพื้นที่รวม 6 จังหวัด ได้แก่ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด และสระแก้ว บริการวิชาการยางพารากับเกษตรกร เรื่องการใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินในจังหวัดฉะเชิงเทรา และชลบุรี รวมถึงให้บริการเก็บตัวอย่างดินในสวนยางเพื่อการวิเคราะห์ทางเคมี

ใบสมัครสมาชิกวารสารยางพารา

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

หน่วยงาน.....เลขที่.....ถนน.....

ตรอก/ซอย.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

โทรสาร.....E-mail: .....

ลงชื่อ.....ผู้สมัคร

(.....)

ใบสมัครลงโฆษณาวารสารยางพารา

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

ในนามหน่วยงาน/บริษัท.....

ที่อยู่.....

.....

โทรสาร.....โทรศัพท์.....

E-mail: .....

มีความสนใจลงโฆษณา/ต่ออายุโฆษณา กับทางสถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย

รูปแบบ	รายละเอียดและอัตราค่าโฆษณา	
วารสาร	ปกหน้า - ด้านใน	ปกหลัง
	☐ 25,000 บาท/ปี	☐ 35,000 บาท/ปี

รายละเอียดและโปรโมชั่นเพิ่มเติม : กรุณาติดต่อสอบถามเจ้าหน้าที่

หมายเหตุ 1.อัตราค่าโฆษณาไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม 7%
2.กรุณาชำระเงินภายใน 14 วัน โดยนับจากวันที่ส่งใบสมัคร

ลงชื่อ.....ผู้สมัคร
วันที่ .....

ระยะเวลาการลงโฆษณา เริ่มต้น: .....
สิ้นสุด: .....

การชำระเงิน

กรุณาโอนเงินเข้าบัญชีออมทรัพย์ ธนาคาร.....สาขา.....
ในนาม “สถาบันวิจัยยาง” เลขที่บัญชี.....และส่งใบ Pay-in slip มายังสถาบันวิจัยยางฯ
ทางโทรสารหมายเลข.....หรือ E-mail: .....

แนะนำโครงสร้างส่วนงานสถาบันวิจัยยาง

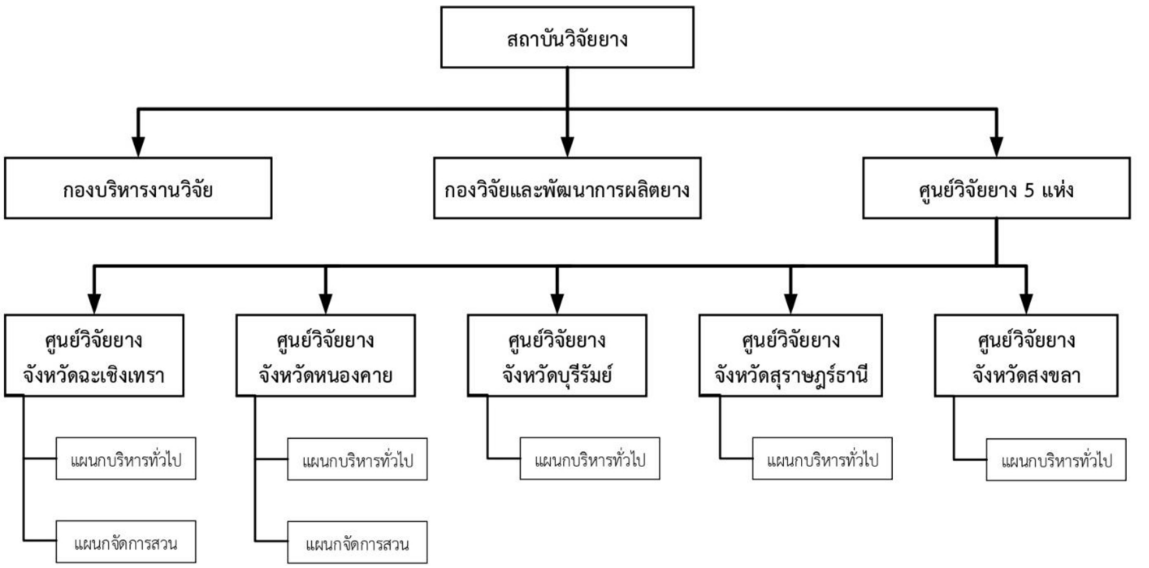

กองบริหารงานวิจัย มีหน้าที่รวบรวมแผนงานและโครงการวิจัยทางด้านการผลิต เศรษฐกิจ การตลาด และอุตสาหกรรม จัดทำแผนโครงการวิจัยด้านการผลิต ตามกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนายางพารา บริหารจัดการและประสานงานโครงการวิจัยที่ได้รับงบประมาณจากกองทุนพัฒนายางพารา ติดตามประเมินผลงานวิจัยทั้งระบบ ประสานความร่วมมือและสร้างเครือข่ายงานวิจัยกับหน่วยงานทั้งภายในและ ภายนอกการยางแห่งประเทศไทย พัฒนาศักยภาพนักวิจัยและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย จัดทำข้อมูลและรายงานด้านการวิจัยของการยางแห่งประเทศไทย รวมถึงกำกับดูแลการนำงานวิจัยที่ได้รับทุนจากกองทุนพัฒนายางพาราไปใช้ประโยชน์ตามหลักเกณฑ์ที่การยางแห่งประเทศไทยกำหนด

กองวิจัยและพัฒนาการผลิตยาง มีหน้าที่ติดตาม รวบรวม และรายงานผลงานวิจัย วางแผนการนำผลงานวิจัยเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการผลิต ศึกษา วิจัย และพัฒนาการผลิตยางแบบบูรณาการ ประสานความร่วมมือทำงานวิจัยกับหน่วยงานอื่นๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวบรวมงานวิจัยและจัดทำเป็นเอกสารวิชาการ คู่มือและผลิตชุดเทคโนโลยีการผลิตเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยและเทคโนโลยีจากงานวิจัย บริการวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยี และรับผิดชอบการบริหารจัดการนวัตกรรม

ศูนย์วิจัยยาง (จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดหนองคาย จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดสงขลา) มีหน้าที่ควบคุม กำกับ ดูแล ตรวจสอบ ประสานงาน วางแผน มอบหมายงาน วินิจฉัย สั่งการ ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการศึกษา วิจัย และพัฒนาการผลิตยางตามแผนงานและโครงสร้างของสถาบันวิจัยยางให้บริการวิชาการและเทคโนโลยีแก่พนักงาน เจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบกิจการยาง

การยางแห่งประเทศไทย
Rubber Authority of Thailand

กองวิจัยและพัฒนาการผลิตยาง สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย
อาคาร 50 ปี ชั้น 5 เลขที่ 67/25 ถนนบางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กทม. 10700
เบอร์โทรศัพท์ : 02-4246832 หรือ 02-4332222 ต่อ 537
E-mail : rprd2561@gmail.com